VLAAMSE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE

DE RAAD

ZITTING 2021-2022 **Nr. 14**

INTEGRAAL VERSLAG

Vergadering van vrijdag 8 juli 2022

Ochtendvergadering

INHOUD

BERICHTEN VAN VERHINDERING 4

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN..... 4

BEGROTINGSSTUKKEN VAN DE RAAD (R.v.O., art. 53)
Rekening voor het dienstjaar 2021 van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie en Rekening van het Reservefonds – Stuk 9B (2021-2022) – Nr.1

Algemene bespreking 4
Sprekers: Soetkin Hoessen, verslaggever – Pepijn Kennis – Mathias Vanden Borre – Khadija Zamouri

Stemmingen 5

VOORSTEL TOT WIJZIGING VAN HET REGLEMENT (R.v.O., art. 72)
Voorstel tot wijziging van artikelen 12, 15 en 21 van het Reglement van Orde van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie – van de heer Fouad Ahidar, mevrouw Bianca Debaets, mevrouw Carla Dejonghe, de heer Mathias Vanden Borre en de heer Arnaud Verstraete – Stuk 3C (2021-2022) – Nrs.1 en 2

Algemene bespreking 6
Sprekers: Soetkin Hoessen, verslaggever – Dominiek Lootens-Stael – Pepijn Kennis – Bianca Debaets

Stemmingen..... 7

ONTWERP VAN VERORDENING (R.v.O., art. 41, 42, 43 en 53)
- Ontwerp van verordening tot vaststelling van de rekening voor het dienstjaar 2020 – Stuk 7 (2021-2022) – Nrs.1 en 2

Algemene bespreking 7
Sprekers: Soetkin Hoessen, verslaggever – Elke Van den Brandt, collegevoorzitter – Pepijn Kennis – Jan Busselen

Stemmingen 8

MOTIE VAN OVEREENSTEMMING (R.v.O., art. 54)..... 8

ONTWERP VAN VERORDENING (R.v.O., art. 41, 42, 43 en 53)
- Ontwerp van verordening tot vaststelling van de Aanpassing van het Meerjarenplan 2022-2025 – Stuk 6A (2021-2022) Nrs.1 en 2

Algemene bespreking 9
Sprekers: Mathias Vanden Borre – Guy Vanhengel – Elke Van den Brandt, collegevoorzitter

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN..... 9

ACTUALITEITSVRAAG (R.v.O., art. 60) 9
- van de heer Dominiek Lootens-Stael aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid, over de conclusies van het Taalrapport 2021 van de vice-gouverneur en de maatregelen die het College en de VGC zullen nemen om de tweetaligheid van de werknemers in openbare diensten in het tweetalig hoofdstedelijk gebied te bevorderen
Sprekers: Dominiek Lootens-Stael – Elke Van den Brandt, collegevoorzitter

ONTWERP VAN VERORDENING (R.v.O., art. 41, 42, 43 en 53)
- Ontwerp van verordening tot vaststelling van de Aanpassing van het Meerjarenplan 2022-2025 – Stuk 6A (2021-2022) Nrs.1 en 2

Algemene bespreking 13
Sprekers: Juan Benjumea Moreno, verslaggever – Elke Van den Brandt, collegevoorzitter – Mathias Vanden Borre – Dominiek Lootens-Stael – Khadija Zamouri – Bianca Debaets – Els Rochette – Pepijn Kennis – Jan Busselen – Elke Van den Brandt, collegevoorzitter – Sven Gatz, collegelid – Pascal Smet, collegelid

Stemmingen 33

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN..... 33

VRAGEN OM UITLEG (R.v.O., art. 59) 33
- van de heer Gilles Verstraeten aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra, betreffende de prioriteiten van het Plan Samenleven
Sprekers: Gilles Verstraeten – Pascal Smet, collegelid

- van de heer Dominiek Lootens-Stael aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid, over een eventueel verdere uitbouw van de ondersteuning van de intussen verplichte inburgeringstrajecten in Brussel
Sprekers: Dominiek Lootens-Stael – Gilles Verstraeten – Pascal Smet, collegelid

SAMENGEVOEGDE VRAAG OM UITLEG EN ACTUALITEITSVRAAG (R.V.O., ART. 59 EN 60) ... 39
- Vraag om uitleg van mevrouw Els Rochette aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid, betreffende het personeel van de kinderdagverblijven
-Actualiteitsvraag van mevrouw Khadija Zamouri aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid, betreffende openstaande vacatures die niet ingevuld geraken
Sprekers: Els Rochette – Khadija Zamouri – Elke Van den Brandt, collegevoorzitter

BIJLAGEN 46

TREFWOORDENREGISTER 47

14de vergadering

Vergadering van vrijdag 8 juli 2022

OCHTENDVERGADERING

De vergadering wordt om 9.36 uur geopend.

Voorzitter: de heer Fouad Ahidar

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: De heer Arnaud Verstraete en mevrouw Cieltje Van Achter zijn verontschuldigd wegens gezondheidsredenen.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: De vragen om uitleg van de heer Jan Busselen aan mevrouw Elke Van den Brandt met betrekking tot de tevredenheidsmetingen en het gebrek aan diversiteit binnen het personeelsbestand van de VGC zullen worden beantwoord door collegelid Sven Gatz.

De vraag om uitleg van de heer Dominiek Lootens-Stael aan mevrouw Elke Van den Brandt over een eventueel verdere uitbouw van de ondersteuning van de intussen verplichte inburgeringstrajecten in Brussel zal worden beantwoord door collegelid Pascal Smet.

BEGROTINGSSTUKKEN VAN DE RAAD (R.v.O., art. 53)

Rekening voor het dienstjaar 2021 van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie en Rekening van het Reservefonds

Algemene bespreking

Mevrouw Soetkin Hoessen, verslaggever: Ik verwijs naar het uitstekend schriftelijk verslag van de Diensten.

De heer Pepijn Kennis (Agora): De rekening is vrij ruim begroot. We evolueren nu eerder naar een type begroting waarin specifieker naar elke uitgave apart wordt gekeken. Elk jaar storten we bij in het Reservefonds. Misschien kan dat wat strakker worden nagekeken. Er was gezegd dat er 45.000 euro voor participatieprocessen zou worden ingezet. Van dat bedrag is slechts 8.000 euro gebruikt. Als we 1 miljoen euro opzijzetten voor de raadsleden en onze individuele medewerkers, wil ik een oproep doen aan de collega's om die 45.000 euro voor participatie daadwerkelijk daarvoor in te zetten. Met wat overschiet van deze begrotingspost zouden we een participatieproject kunnen opzetten waarvan we de medewerkers evenveel kunnen betalen als de raadsleden en de individuele medewerkers hier.

Als er mensen zijn die twijfelen aan de mogelijkheid om participatieprojecten op te zetten omwille van de kosten, is het nu duidelijk dat er middelen zijn. Mijn oproep richt ik tot de collega's hier want de Diensten dank ik voor de opmaak van de rekeningen en het goede beheer van de middelen. Omwille van de afwezigheid van de Burgerassemblee onthoud ik mij voor deze stemming.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA) : Ik dank De diensten voor hun goede werking. We hebben 2 jaren achter de rug die niet altijd evident waren. We hebben met de Raad en het Uitgebreid Bureau getracht er het beste van te maken en dat vertaalt zich ook in de rekening. De rekening klopt en we zullen ze dus mee goedkeuren.

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Ik wil de Diensten ook danken voor hun uitstekende werk, voor het feit dat de rekeningen kloppen en voor het goede verloop van de besprekingen.

Mevrouw Soetkin Hoessen (Groen): Ik dank de Diensten nogmaals, ook voor de opmaak van deze rekening. Er zit een vrij groot overschot bij dat naar het Reservefonds gaat. Ik herhaal mijn vraag die ik in de Commissie voor Algemene Zaken, Financiën & Begroting en Stedelijk beleid reeds stelde, namelijk in welke fondsen het geld van het Reservefonds wordt geïnvesteerd.

De voorzitter: Ik heb uw vraag in dit verband eerder al genoteerd. U ontvangt daarover later nog een document. Ik heb eveneens genoteerd dat u het geld bij voorkeur in ethische beleggingen wil zien overgeschreven. Zal dit argument uw stemming bepalen?

Mevrouw Soetkin Hoessen (Groen): Dat zal mijn stemming over de rekening vandaag niet bepalen.

- *De bespreking is gesloten.*

Stemmingen

- De Rekening 2021 van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie wordt aangenomen met 11 stemmen voor, 1 lid heeft zich onthouden.

Hebben ja gestemd: Juan Benjumea Moreno, Bianca Debaets, Carla Dejonghe, Soetkin Hoessen, Dominiek Lootens-Stael, Hilde Sabbe, Lotte Stoops, Mathias Vanden Borre, Gilles Verstraeten, Khadija Zamouri, Fouad Ahidar
Heeft zich onthouden: Pepijn Kennis

De Raad neemt de rekening van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie voor het dienstjaar 2021 aan.

VOORSTEL TOT WIJZIGING VAN HET REGLEMENT (R.v.O., art. 72)

Voorstel tot wijziging van artikelen 12, 15 en 21 van het Reglement van Orde van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie

Algemene bespreking

Mevrouw Soetkin Hoessen, verslaggever: Ik verwijs naar het uitstekende verslag opgemaakt door de Diensten.

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): Ik zal me straks onthouden, hoewel ik het niet ten gronde oneens ben met de wijziging. Gelet op het grote aantal politieke fracties in de Raad is het nuttig om de participatie van raadsleden aan de diverse commissiewerkzaamheden te bevorderen. Toch zijn er 2 zaken die me storen.

Ten eerste werd mij eerst gevraagd om het voorstel mee te ondertekenen, terwijl ik later niet meer welkom bleek. Dat is onbeleefd en weinig collegiaal.

Ten tweede ben ik van mening dat er een kleine wijziging aan de tekst moet worden doorgevoerd. Nu staat er dat raadsleden die geen deel uitmaken van een politieke fractie ook als toegevoegd lid zitting kunnen hebben. Echter, in deze politieke constellatie kan een raadslid dat alleen is, prima zelf een fractie vormen. De bepaling in de tekst is dus overbodig en wekt de indruk dat politieke overloperij beloond moet worden, omdat een raadslid dat zijn fractie verlaat, onmiddellijk als toegevoegd lid aan een commissie zal kunnen deelnemen. Ik had mondeling en als ik me niet vergis ook schriftelijk aan de voorzitter voorgesteld om de overbodige frase te schrappen, maar dat is niet gebeurd. Daarom zal ik me onthouden.

De heer Pepijn Kennis (Agora): Dankzij het voorliggende voorstel van reglementswijziging zal een eenmansfractie op zijn minst kunnen deelnemen aan internationale studiereizen. Ik steun het idee voornamelijk omdat de raadsleden in kwestie zullen kunnen kiezen van welke commissie ze deel willen uitmaken. Op die manier draaien ze mee in de participatiemechanismen waaraan de Raad werkt. In het Brussels Hoofdstedelijk Parlement kunnen eenmansfracties niet deelnemen aan overlegcommissies, omdat die worden georganiseerd op basis van een permanente commissie. Het is dan ook een goede zaak om de poort open te zetten naar participatiemechanismen waar de volledige diversiteit van ons politieke spectrum aan kan deelnemen. De oppositie van de Raad bestaat voor de helft uit eenmansfracties. Agora zal het voorliggende voorstel tot wijziging steunen omdat het zal leiden tot een inclusiever politiek debat.

Mijnheer Dominiek Lootens-Stael, in het hele Reglement van Orde staan nog allerlei passages over "*erkende fracties*" die moeten worden rechtgetrokken. We moeten ons daar eens over buigen, maar het betreft technische correcties die in het voorliggende voorstel niet moeten worden opgenomen zolang de rest van het Reglement niet is aangepast. Het voorstel tot wijziging zal geen politieke overloperij in de hand werken maar het debat inclusiever maken.

Mevrouw Bianca Debaets (cd&v): Dat het leiden van een eenpersoonsfractie niet altijd simpel is, kan ik sinds het begin van deze legislatuur helaas bevestigen. Met de voorliggende reglementswijziging, die door verschillende leden van de meerderheid en de oppositie ondertekend is, slagen we erin om de realiteit beter te laten aansluiten bij de regelgeving. Ik ben dan ook tevreden dat deze assemblee de hand reikt naar kleinere fracties. Zoals de heer

Pepijn Kennis zei, bestaat de helft van de oppositie in de Raad uit eenpersoonsfracties. Misschien brengen toekomstige verkiezingen nog verdere versnippering. Daarom zal cd&v het voorstel goedkeuren.

De voorzitter: Er is blijkbaar een vergissing met de tekst. Mijnheer Dominiek Lootens-Stael, we hebben rekening gehouden met uw opmerking dat ieder lid een eenpersoonsfractie zou kunnen vormen. Het door u voorgestelde gedeelte van de tekst in artikel 12 werd dus geschrapt.

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): Ik heb de tekst deze morgen afgedrukt en de passage staat er nog in.

De voorzitter: U hebt waarschijnlijk een oude versie van het document.

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): Maar er is dus een wijziging doorgevoerd?

De voorzitter: Ja, we hebben rekening gehouden met uw tweede opmerking. Er is een foutje geslopen in het document dat u hebt gekregen. Over uw eerste opmerking spreek ik me niet uit.

- *De bespreking is gesloten.*

Stemmingen

Artikelen 12, 15 en 21 worden zonder opmerkingen aangenomen.

Het geheel van het voorstel tot wijziging van het Reglement van Orde wordt aangenomen met 14 stemmen voor, 1 lid heeft zich onthouden.

Hebben ja gestemd: Juan Benjumea Moreno, Jan Busselen, Bianca Debaets, Carla Dejonghe, Soetkin Hoessen, Pepijn Kennis, Els Rochette, Hilde Sabbe, Lotte Stoops, Mathias Vanden Borre, Guy Vanhengel, Gilles Verstraeten, Khadija Zamouri, Fouad Ahidar
Heeft zich onthouden: Dominiek Lootens-Stael

Het aldus goedgekeurde Reglement van Orde treedt onmiddellijk in werking.

ONTWERPEN VAN VERORDENING (R.v.O., art. 41, 42, 43 en 53)

Ontwerp van verordening tot vaststelling van de rekening voor het dienstjaar 2020

Algemene bespreking

Mevrouw Soetkin Hoessen, verslaggever: Ik verwijs naar het uitstekende verslag van de Diensten.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: In de Commissie voor Algemene Zaken, Financiën & Begroting en Stedelijk beleid is een actief debat gevoerd. Er werden boeiende vragen gesteld en het College heeft er zijn toelichting gegeven, die we hier niet zullen herhalen.

De heer Pepijn Kennis (Agora): Ik zei het al in de bevoegde commissie: het lag niet voor de hand om de documenten die we hebben ontvangen, te lezen en er een lijn in terug te vinden. In 2020 was er een overschot, wat uiteraard te begrijpen valt. Maar hoe komt het dat de uitgaven in zo'n coronajaar niet hoger liggen? Waarom zijn in het bijzonder de personeelsuitgaven gedaald?

Een aantal maatschappelijk waardevolle beroepen moet worden gehervaloriseerd, zoals ook de Burgerassemblee vraagt. Er lijkt een gewoonte te zijn ontstaan om vacatures wegens zwangerschaps- of ziekteverlof te laten openstaan. Voor onze dienstverlening vind ik het problematisch dat die mensen niet worden vervangen. Om die redenen, en omdat de documenten voor de rest niet echt aansluiten bij de beslissingen van de Burgerassemblee, zal ik me bij de stemming onthouden. Tijdens de bespreking in de commissie heb ik mijn redenen verder toegelicht.

De heer Jan Busselen (PVDA): Om dezelfde redenen die de heer Pepijn Kennis aanhaalt, zal ik tegenstemmen.

Stemmingen

Artikelen 1 tot en met 11 worden aangenomen met 13 stemmen tegen 1 en 1 onthouding.

Het geheel van het ontwerp van verordening tot vaststelling van de rekening voor het dienstjaar 2020 wordt aangenomen met 13 stemmen tegen 1 en 1 onthouding.

Hebben ja gestemd: Juan Benjumea Moreno, Bianca Debaets, Carla Dejonghe, Soetkin Hoessen, Dominiek Lootens-Stael, Els Rochette, Hilde Sabbe, Lotte Stoops, Mathias Vanden Borre, Guy Vanhengel, Gilles Verstraeten, Khadija Zamouri, Fouad Ahidar
Heeft neen gestemd: Jan Busselen
Heeft zich onthouden: Pepijn Kennis

MOTIE VAN OVEREENSTEMMING (R.v.O., art. 54)

De voorzitter: De tabellen die gevoegd zijn bij het ontwerp van verordening tot vaststelling van de rekening voor het dienstjaar 2020 zijn in overeenstemming met de inhoud en de doelstelling van deze verordening en maken er als zodanig integraal deel van uit.

Stemming

De motie van overeenstemming wordt eenparig aangenomen door de 15 aan de stemming deelnemende leden.

Hebben ja gestemd: Juan Benjumea Moreno, Jan Busselen, Bianca Debaets, Carla Dejonghe, Soetkin Hoessen, Pepijn Kennis, Dominiek Lootens-Stael, Els Rochette, Hilde Sabbe, Lotte Stoops, Mathias Vanden Borre, Guy Vanhengel, Gilles Verstraeten, Khadija Zamouri, Fouad Ahidar

Ontwerp van verordening tot vaststelling van de Aanpassing van het Meerjarenplan 2022-2025

Algemene bespreking

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Zou ik mogen vragen waar collegelid Pascal Smet blijft? Ik vind het niet gepast dat we de bespreking openen wanneer het collegelid niet aanwezig is. Dit is helaas niet de eerste keer.

De voorzitter: Het collegelid liet weten dat hij onderweg is.

De heer Guy Vanhengel (Open Vld): Ik begrijp dat de collega's graag willen dat het College voltallig is, maar het College is 1 en ondeelbaar. Zelfs indien er 1 collegelid ontbreekt, moet dat ons er niet van weerhouden onze werkzaamheden verder te zetten.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Wij hebben nauwe contacten met het kabinet. Mochten er vragen zijn die niet door ons kunnen worden beantwoord, dan kunnen we die doorgeven. Wij zijn dus in staat de vragen gericht aan collegelid Pascal Smet te beantwoorden.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Ik vind dat dit van weinig respect getuigt. Dit is niet de eerste keer. Wat mij betreft, mag er een brief worden gestuurd vanuit het voorzitterschap van de Raad om toch respect voor de Raad te vragen.

- *De vergadering wordt geschorst gedurende 2 minuten.*

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: De algemene bespreking inzake het ontwerp van verordening tot vaststelling van de Aanpassing van het Meerjarenplan 2022-2025 – Stuk 6A (2021-2022) Nrs.1 en 2 wordt uitgesteld. We behandelen eerst de actualiteitsvraag van de heer Dominiek Lootens-Stael aan collegevoorzitter Elke Van den Brandt betreffende de conclusies van het Taalrapport 2021 van de vice-gouverneur en de maatregelen die het College en de VGC zullen nemen om de tweetaligheid van de werknemers in openbare diensten in het tweetalig hoofdstedelijk gebied te bevorderen.

ACTUALITEITSVRAAG (R.v.O., art. 60)

De conclusies van het Taalrapport 2021 van de vice-gouverneur en de maatregelen die het College en de VGC zullen nemen om de tweetaligheid van de werknemers in openbare diensten in het tweetalig hoofdstedelijk gebied te bevorderen

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): Eind vorige week publiceerde de vice-gouverneur zijn jaarlijks overzicht over de naleving van de taalwetgeving bij de lokale besturen en de klachten die hij kreeg over het gebrek aan tweetalige dienstverlening bij een aantal gewestelijke diensten. Hoewel de VGC hierover geen rechtstreekse bevoegdheid heeft, is het de gewoonte dat we in de Raad dit rapport ernstig nemen en daar regelmatig over discussiëren. We werken vooral aan mogelijke verbetering op het terrein. Het betreft

natuurlijk in het bijzonder het belang van de Nederlandstaligen in onze hoofdstad. Daardoor is de VGC altijd een betrokken partij.

Ik hoop dat de collega's het rapport grondig hebben bestudeerd, maar ik geef kort enkele cijfers en conclusies mee. Voor het statutair personeel waren 246 van de 309 dossiers in orde met de taalwetgeving, of 79,6 %. Bij de benoemingen voor Nederlandstaligen gaat het om 92,9 %, bij die voor Franstaligen om 76,7 %.

Veel slechter is het gesteld bij de contractuele aanwervingen. Van de 1.065 dossiers waren er slechts 150 in orde met de taalwetgeving, ofwel 14,1 %. Daarbij ging het bij de Nederlandstaligen om 26 %, bij de Franstaligen om 12,5 %.

In totaal waren de benoemingen en aanwervingen voor de gemeenten voor 28,82 % in orde met 396 van de 1.374 dossiers.

De vice-gouverneur laat optekenen dat geen enkele beslissing tot vernietiging van een in 2021 geschorste beslissing hem werd medegedeeld. Anderzijds, zijn meer en meer gemeenten bereid over hun aanwervingsbeleid te communiceren, een aantal hardleerse gemeenten niet te na gesproken.

In een interview besluit de vice-gouverneur dat er een negatieve evolutie is op lange termijn. In het brede maatschappelijke veld kunnen we stellen dat het gebruik van het Nederlands in de hoofdstad een sterkere plaats inneemt. Het is dan ook een zeer slecht signaal dat lokale overheden, maar ook andere essentiële diensten zoals politie, ziekenhuizen en gewestelijke agentschappen, er niet in slagen aan hun basisverplichtingen te voldoen.

Ik ben het met de vice-gouverneur eens wanneer hij stelt dat de moeilijkheden op de arbeidsmarkt geen excuus zijn. Wie bovendien vindt dat de taalwetgeving moet worden aangepast, stelt de hele institutionele opbouw van dit land in vraag. We moeten er blijven van uitgaan dat de burger recht heeft op tweetalige dienstverlening en op naleving van de bestaande wetten, zeker door de overheid zelf. De taalwetgeving is een wetgeving van openbare orde. Ik hoop dat het College zich ook achter dit principe blijft scharen.

De VGC, de Raad en het College dienen de belangen van de Nederlandstaligen in de hoofdstad te behartigen. Aandacht voor het Taalrapport blijft daarbij een belangrijke hefboom. Heeft het College het Taalrapport 2021 bestudeerd en besproken? Wat zijn de conclusies van het College?

Wat doet het College, rechtstreeks en onrechtstreeks, om het signaal dat de vice-gouverneur in zijn rapport geeft te versterken of te onderstrepen? Wat zal het College doen, de bevoegdheden ruim invullend, om de situatie bij de lokale besturen aan te kaarten en meer personeelsleden aan te zetten tot het volgen van cursussen Nederlands?

Het pijnlijkst is de situatie bij onthaaldiensten van lokale besturen en sommige gewestelijke diensten. Ziet het College mogelijkheden om de situatie op het terrein verder te onderzoeken en de bewustwording te vergroten?

De vice-gouverneur ontvangt meer klachten van burgers die moeten leiden tot een verbetering van de dienstverlening. Ziet het College mogelijkheden om de klachtenbehandelingsfunctie van de vice-gouverneur ruimer bekend te maken en te ondersteunen? Ik hoor vaak zeggen dat

er geen klachten werden ontvangen. Mensen bevinden zich soms in een zwakke positie, bv. wanneer men hulp nodig heeft in een ziekenhuis. We moeten bekendmaken dat het mogelijk is om een klacht in te dienen. Wanneer er een klacht wordt ingediend, moeten we misschien ondersteuning bieden om daar iets mee te doen. We kunnen dit dan ombuigen in iets positiefs en de dienstverlening voor de Nederlandstaligen in de hoofdstad een beetje meer op punt stellen.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Jaarlijks brengt de vice-gouverneur verslag uit over zijn werkzaamheden met betrekking tot de uitoefening van het taaltoezicht over de beslissingen van de gemeenten en de OCMW's over aanwervingen, benoemingen en bevorderingen van het personeel. Dit is een objectief rapport. Wij hebben dit uiteraard bekeken. We gaan daarmee aan de slag. Het is een gevoelig thema, maar het rapport helpt om een aantal zaken te objectiveren.

Het klopt dat er nog veel werk aan de winkel is. Het rapport toont een aantal uitdagingen aan, maar er zijn ook positieve tendenzen. In 2021 werden in totaal 3.515 beslissingen onderworpen aan taaltoezicht. Dit is het hoogste aantal beslissingen van de voorbije 25 jaar. Er is dus een positieve trend in het aantal dossiers dat door lokale besturen wordt voorgelegd aan de vice-gouverneur. De vice-gouverneur merkt op dat er verhoudingsgewijs het voorbije jaar meer statutaire en minder contractuele aanstellingen waren. Ongeveer 80 % van de statutaire aanstellingen door gemeentebesturen was in overeenstemming met de Bestuurstaalwet. Niet alles is in orde, maar ik vind het belangrijk om die tendens mee te geven. Het aantal behaalde taalbrevetten dat na de indiensttreding wordt behaald én overgemaakt aan de vice-gouverneur stijgt. Dit gaat over het verwerven van taalvaardigheden na de aanwerving. Het geeft een beeld van het beleid van het betrokken lokaal bestuur inzake het stimuleren van tweetaligheid bij haar personeel. De vice-gouverneur geeft dit ook aan.

Daarnaast heeft de vice-gouverneur een bemiddelende rol bij klachten. Op die manier worden vaak verbetertrajecten opgestart. De VGC blijft rechtstreeks en onrechtreeks inspanningen doen om het Nederlands te promoten en de uitdaging rond Nederlandstalige dienstverlening aan te kaarten. In 2020 lanceerde de Vlaamse Gemeenschap een communicatiecampagne om de bekendheid van de Taalwetwijzer, een laagdrempelig aanspreekpunt voor informatie over de toepassing van de taalwetgeving, te vergroten. Deze campagne werd vanuit de VGC mee ondersteund en gepromoot. Zo heeft de VGC het steunpunt geadviseerd bij het opmaken van een folder met het informatieaanbod van de Taalwetwijzer voor Brusselaars. De folder werd verspreid via de VGC-onthaalpunten.

Daarnaast doet de VGC inspanningen om drempels te verlagen voor iedereen die Nederlands wil leren en voor openbare besturen en bedrijven die structureel aan de slag willen gaan met het Nederlands op de werkvloer. Het Huis van het Nederlands is hiervoor onze structurele partner. Om voor lokale besturen de stap naar samenwerking met het Huis van het Nederlands te vergemakkelijken en om hen een meer divers aanbod te bieden, werd het ondersteuningsaanbod verder gediversifieerd en uitgebouwd.

Via een helpdesk blijft het Huis van het Nederlands ten eerste, lokale besturen, andere overheden en bedrijven informeren en adviseren over Nederlands leren, het ontwikkelen van een taalbeleid, taalbeleidsacties of oefenkansen Nederlands voor hun medewerkers. Ten tweede, heeft het Huis van het Nederlands een instapaanbod, waarbij er op korte termijn een aantal acties wordt opgezet in functie van sensibilisering en bewustmaking van leidinggevenden en medewerkers. Ten derde, zorgt het Huis van het Nederlands nog steeds op

vraag van de lokale besturen voor het testen van het taalniveau van de medewerkers en voor oriëntatie naar de meest geschikte cursus. Ten vierde, zorgt het Huis van het Nederlands, in samenwerking met een taalaanbieder, voor een concreet aanbod van geïntegreerd leren en oefenen van het Nederlands op de werkvloer. Op basis van de ontwikkelde goede praktijk rond geïntegreerd Nederlands leren en oefenen op de werkvloer in 2 gemeenten - aanvankelijk Anderlecht en Sint-Pieters-Woluwe - werden er dit jaar CVO-cursussen ontwikkeld op maat van de gemeenten, met lesinhouden en leerdoelen op basis van de functieprofielen van loketmedewerkers en gemeenschapswachten. Ten vijfde, lopen er bij het Huis van het Nederlands intensieve trajecten voor een structureel taalbeleid met taalanalyse, taalacties en verankering van het taalbeleid.

Om dit aanbod actief te promoten, worden er vanuit het Huis van het Nederlands in opdracht van de VGC specifieke communicatieacties opgezet naar de lokale besturen. Het presenteerde zo dit voorjaar haar vormings- en ondersteuningsaanbod aan de HR-verantwoordelijken van de 19 gemeenten. Ook het zakwoordenboekje *Contact FR.NL.EN* draagt nog steeds bij tot een kwaliteitsvol meertalig onthaal. Dit werkinstrument, dat het Huis van het Nederlands in opdracht van de VGC maakte op maat van onthaalmedewerkers, bevat specifieke woordenschat die van pas komt in een onthaalcontext. Deze zakwoordenboekjes zijn nog steeds verkrijgbaar in het Huis van het Nederlands.

Het is en blijft een uitdaging en knelpunt, maar als College blijven we inspanningen leveren om lokale besturen, andere overheidsdiensten en bedrijven te stimuleren om de taalwetgeving te volgen en Nederlandstalige dienstverlening te verzekeren. Vorig jaar liep er een traject bij de Gewestelijke Overheidsdienst Brussel (GOB), dat zowel door hen als door het Huis van het Nederlands als erg positief werd ervaren. We zullen hierop blijven inzetten, omdat we weten dat er nog veel werk op de plank ligt.

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): Ondanks al die inspanningen is de conclusie van de vice-gouverneur dat we in een negatieve evolutie zitten op lange termijn. Het is toch contradictorisch wanneer we zien dat duizenden jongeren het Nederlandstalig onderwijs verlaten. Zij zouden *de facto* tweetalig moeten zijn op hun achttiende. Toch slagen we er blijkbaar niet in om bij de openbare diensten mensen te vinden die tweetalig zijn.

Ik stel vast dat er een groot verschil is met de situatie in de jaren ‘80, toen men met moeite in het openbare leven in Brussel in het Nederlands terechtkon. Wanneer we vandaag een winkel binnenstappen, stellen we vast dat we in de meerderheid van de gevallen in de eigen taal geholpen worden. Omgekeerd konden we vroeger rekenen op tweetaligheid bij de gemeente, terwijl dat nu veel minder het geval is. Het is merkwaardig dat de lokale en gewestelijke diensten, alle goed bedoelde inspanningen ten spijt, er niet meer in slagen om tweetalige mensen te vinden en de privésector wel.

Het College moet op de tafel kloppen van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering – de collegeleden hebben er een ander petje op – zodat de rechten van de Nederlandstaligen worden gerespecteerd. Dat de vice-gouverneur geen enkele beslissing tot schorsing vernietigt, toont aan dat de Brusselse Hoofdstedelijke Regering weinig aandacht heeft voor deze problematiek. Ik roep het College dus op om in de Brusselse Hoofdstedelijke Regering te eisen dat de taalwetten worden gerespecteerd.

- *Het incident is gesloten.*

Ontwerp van verordening tot vaststelling van de Aanpassing van het Meerjarenplan 2022-2025

Algemene bespreking

De heer Juan Benjumea Moreno, verslaggever: Ik wil de Diensten bedanken voor het uitstekende verslag. Ik zal de 19 pagina's van het verslag niet voorlezen. Het gaat over heel veel thema's, van zwembaden tot zonnepanelen en van indexering tot jiujitsu. Ik verwijs dus naar het verslag.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Het lijkt mij overbodig om de toelichting over te doen aangezien er inderdaad een zeer waardevol verslag werd gemaakt.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Ik heb het aangegeven bij de bespreking van alle grote beleidsdocumenten dat er weinig nieuws of verrassend in zit. Nochtans is er een nieuwe, grootste partner in de meerderheid die alles anders zou doen. Zo is die partij toch naar de verkiezingen gegaan.

Tot nu toe hebben we hier weinig van gemerkt, buiten naar mijn bescheiden mening, een geflopt experiment met burgerparticipatie. Ik laat het aan collega's om daar dieper op in te gaan. We zien helaas vooral meer van hetzelfde, ook in de Aanpassing van het Meerjarenplan. De meerderheid gaat er zelf prat op dat de meest opmerkelijke nieuwigheid een indexering van bestaande subsidies is. Tja, echt vernieuwend kan je dit niet noemen.

De voorzichtigheidspolitiek die de VGC hanteert op vlak van financiën is aanvaardbaar en toonde haar nut tijdens de pandemie. Maar de slinger mag niet te ver doorslaan. Elk jaar stellen we bij de bespreking van de rekening een heleboel onderbenutte kredieten vast, die oplopen tot in de miljoenen euro's. Ook een groot deel van de coronadotatie van de Vlaamse overheid voor Cultuur, Jeugd en Sport werd geparkeerd in reservefondsen. Het College lijkt zich te verschuilen achter het feit dat er veel overheden actief zijn in Brussel en dat de VGC "maar" een kleinschalige instelling is. Het College moet afstappen van die afwachtende houding en mag gerust ambitieuzer zijn: nog meer Brusselaars laten kennismaken met en opnemen in het Vlaamse netwerk in Brussel. Sporten, één van mijn stokpaardjes in deze Raad, kan – naast uiteraard onderwijs en cultuuraanbod – een nieuwe manier zijn om de Vlaamse gemeenschap in Brussel te versterken. Sporten brengt mensen samen, jongeren en ouderen, van welke achtergrond ook. Het kan de kennis van het Nederlands en het gemeenschapsgevoel versterken.

Als we het hebben over sport, is er nog werk aan de winkel. Ik gaf het al aan tijdens de bespreking in de Commissie voor Algemene Zaken, Financiën & Begroting en Stedelijk beleid. Wanneer het gaat over sportinfrastructuur en de creatie van nieuw aanbod reageerde collegelid Pascal Smet kwaad. Hij kaatste de bal meteen terug en vroeg mij waar hij de middelen moet halen en welke projecten er geschrapt moeten worden. Alsof ik aan de knoppen zit en het beleid moet maken.

Eerlijk gezegd, dit is een zwaktebod. Heeft hij hulp nodig in het bepalen van de prioriteiten van de VGC? Heeft hij dan niet voldoende ondersteuning met een goedgevuld kabinet en een administratie? Heeft hij niet de ervaring die nodig is om beleidskeuzes te maken en te verdedigen? Hij vindt het wel nodig mij de les te spellen over wat een oppositielid al dan niet

moet doen. Ik vind dat nogal aanmatigend voor een collegelid dat nota bene nooit in een parlement heeft gezeteld.

De vraag die ik mij stel bij het evalueren van het beleid van het College, en dus ook dat van collegelid Pascal Smet, is: "*Is het collegelid bezig met de noden van de Vlaamse gemeenschap in Brussel zo goed mogelijk te vervullen?*" Soms is het antwoord: ja en vind ik de keuzes te verantwoorden, al zijn er hier en daar accentverschuivingen mogelijk. Maar fundamenteel ben ik het niet oneens.

Maar soms ben ik het ook helemaal niet eens met de keuzes die het collegelid maakt. Ik durf met enige trots zeggen dat de Vlaamse Gemeenschap veelal een kwaliteitslabel is in Brussel. Helaas komt dat deels omdat de vele andere overheden die hier actief zijn zich veel minder goed kwijten van hun taken.

We hebben een Brussels Hoofdstedelijk Gewest dat vierkant draait en gemeenten die elkaar stokken in de wielen steken, waarbij vele nog steeds weigeren dienstverlening ten aanzien van Nederlandstaligen op hetzelfde niveau te plaatsen als voor Franstaligen. Het recente verslag van de vice-gouverneur is opnieuw een dieptepunt. Dat zijn debatten die we ook in het Brussels Hoofdstedelijk Parlement voeren, maar de VGC slaagt er duidelijk niet in alle gaten die er vallen in het beleid dicht te rijden. Ik had het anders gewild en de impact en grootteorde van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel helemaal anders gezien. Op de andere niveaus waar wij in de meerderheid zitten – gemeenten en het Vlaamse Gewest – zou de impact groter zijn om de fundamentele problemen op te lossen. Maar de vaststelling is dat we hier in de Raad de belangen van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel moeten verdedigen en dat we daarbij keuzes moeten maken.

Dan denk ik bijvoorbeeld aan de projecten rond jongeren en politie, vorming en sensibilisering rond meer veiligheid in het nachtleven en allerhande initiatieven rond straathoekwerk die de VGC financiert en een serieuze hap uit haar budget claimt. We hebben een gewestelijke instelling inzake preventie & veiligheid die er jaarlijks meer dan 100 miljoen euro erdoor jaagt, naast alle andere versnipperde veiligheidsdiensten. Kan het collegelid er niet voor zorgen dat deze diensten beter functioneren?

Wanneer ik het collegelid erop wijs dat hij gebruik moet maken van de middelen die de Vlaamse Gemeenschap ter beschikking stelt – daarbij verwijs ik naar de voorkeursbehandeling die de VGC geniet bij de projectoproepen Bovenlokale Sportinfrastructuur – herhaalt hij zijn riedeltje dat de regelgeving niet aan de Brusselse realiteit is aangepast. Wel, ik herhaal mijn antwoord: in de vorige bestuursperiode bleef meer dan 1 miljoen euro onbenut.

Het collegelid vraagt dan opnieuw hulp aan de oppositie die de Vlaamse Regering moet oproepen om de VGC een nog meer bevoorrechte behandeling te geven, alsof ik ervoor moet zorgen dat een Vlaams decreet wordt aangepast. Een vreemde redenering, want ik dacht dat partijen ook over de fracties heen met elkaar communiceren of dat is toch de gewoonte binnen mijn eigen partij. Zo is er een Commissie voor Brussel en De Vlaamse Rand en Dienrenwelzijn in het Vlaams Parlement waar N-VA met collega's Karl Vanlouwe en Annabel Tavernier meestal het voortouw neemt. Daar heet de fractie van het collegelid gewoon Vooruit, maar ik heb niet de indruk dat het echt vooruitgaat en hij mij steeds dezelfde vraag stelt in plaats van zijn partijgenoten. Zij nemen helaas weinig initiatief richting Brussel. Zo krijgt een buitenstaander de indruk dat er een kloof is geslagen tussen Vooruit en

one.brussels-Vooruit. De vraag is, kan het collegelid dus wel nog rekenen op zijn Vlaamse collega's om hem bij te treden wanneer hij deze zogenaamde problemen met een decreet aanhaalt?

Brussel verschilt inderdaad op 1 vlak met andere grootsteden: er zijn heel veel spelers in dit Gewest als het gaat om het financieren van sportinfrastructuur. Het klopt, de gemeenten zijn het eerst aan zet. Zo lezen we reeds decennia mooie beloftes voor zwembaden, zwemvijvers en nog zoveel moois. Maar de gemeenten kunnen dergelijke projecten financieel en bestuurlijk niet aan, ook al worden ze gesubsidieerd door het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Zolang er bovendien geen uitvoerbare begrotingen zijn – en heel wat gemeenten hebben tot op vandaag geen uitvoerbare begroting voor het lopende jaar – kan er helemaal geen nieuw beleid gevormd worden. We stellen ook een gemiddeld lage realisatiegraad van investeringen van 50 % tot 60 % vast. Dat zorgt voor een enorme vertraging. Van een rationalisering of schaalvergroting van de structuren kunnen we alleen maar dromen, alle kiesbeloftes ten spijt.

De VGC kan en moet dus in dat gat springen. De strategie om sportinfrastructuur te koppelen aan onderwijsinfrastructuur is logisch en rationeel, maar het mag niet de enige strategie zijn. Dat getuigt immers van weinig flexibiliteit in het beleid, nochtans een kenmerk waar het collegelid graag mee uitpakt.

Bovendien spreekt de meerderheid vaak over "*bruggen slaan*", maar na decennia beleid valt het me toch op hoe ontzettend moeilijk een bruggenhoofd aan de overzijde – gemeenten, Brussels Hoofdstedelijk Gewest of Franse Gemeenschap – kan worden gevonden om ambitieuze projecten te cofinancieren.

Dezelfde meerderheid is al enkele decennia aanwezig op gemeentelijk en gewestelijk niveau en toch blijft het ontzettend moeilijk om tot een echte structurele samenwerking te komen. Ik heb nog een suggestie: waarom kunnen we niet meer beroep doen op private initiatieven en sportclubs om het Vlaamse aanbod te versterken? We zouden hen kunnen betrekken bij het beleid om de Nederlandstalige werking te versterken en uit te bouwen.

In de toelichting die u bezorgde over de investeringen lees ik vooral "*heraanleg, renovatie, vernieuwing en aankoop van sportmateriaal*". Het enige echte nieuwe infrastructuurproject dat is aangekondigd in deze bestuursperiode, is het zwembad op de Abattoirsite. Bijna 2 miljoen euro heeft het College veil voor het project. Dat geld is al uitgegeven maar zonder harde garanties op dit moment, zo lijkt me.

U pronkt wel met dat prestigeproject, net zoals trouwens uw partijgenoot in Sint-Jans-Molenbeek, die pronkt met nog een ander tropisch zwembad. Maar welke garanties heeft de VGC dat die ten goede komen aan de Vlaamse gemeenschap, bv. zwemlessen voor Nederlandstalige kinderen? Het zakelijk recht gaat naar het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de vraag hoe de beheersstructuur er zal uitzien, is nog niet beantwoord. Ik ben uiteraard voorstander van een nieuw zwembad in Brussel, maar de vraag die stilaan beantwoord moet worden, is of de VGC geen kat in een zak heeft gekocht?

Ik heb nog vragen over het gevechtsportcentrum van de VUB. Woensdag verklaarde u dat het College daarvoor een dossier bij Vlaanderen heeft ingediend, omdat de VGC daar zelf geen geld voor heeft. Nochtans verklaarde u eind 2021 dat het totale project 3,2 miljoen euro bedraagt en dat de VGC via het decreet Bovenlokale Sportinfrastructuur in theorie 960.000 euro had kunnen binnenhalen. Dat is 30 % van het totaalbedrag bij een score van 100 op 100.

Maar de subsidie vanuit Vlaanderen was uiteindelijk afgerond 725.000 euro. Dat betekent dat er nog gezocht moest worden naar 2,5 miljoen euro. U zou in overleg gaan met andere overheden om te kijken hoe dat bedrag kan worden gevonden. Ook hier is de inbreng van de VGC niet duidelijk. Zijn er, naast de Vlaamse overheid, nog andere partners gevonden voor het gevechtsportcentrum?

Ik heb duidelijk gemaakt dat op basis van die elementen de aanpassing me niet kan overtuigen en dat de N-VA-fractie tegen zal stemmen.

De heer Juan Benjumea Moreno (Groen): Vandaag stemmen we over de allereerste Aanpassing van het Meerjarenplan. Ik dank de Diensten en de Administratie nogmaals voor de heel heldere documenten en het College voor de heldere toelichting. Tijdens de lange commissievergadering hebben de collegeleden volgens mij op alle vragen geantwoord. Ik heb daarnet al verwezen naar het uitvoerige verslag van de bespreking.

Ik heb graag geluisterd naar de heer Mathias Vanden Borre die zou willen dat de Vlaamse Gemeenschap nog meer impact in Brussel had. Ik ben het daarmee eens. Mijnheer Mathias Vanden Borre, uw partij zit in de Vlaamse Regering. Zorg dat de Brusselnorm wordt nageleefd, dat er genoeg kinderopvangplaatsen worden gecreëerd in Brussel, dat er genoeg scholen worden gebouwd in Brussel en dat er genoeg budget voor Cultuur is in plaats van dat er daarop bespaard wordt. Dat zal ervoor zorgen dat de Vlaamse Gemeenschap meer impact in Brussel heeft. Ik onderschrijf uw ambities en ik zou ze ook graag in de begroting van de Vlaamse Regering zien.

Het klopt dat het een aanpassing zonder toeters en bellen is en zonder confetti. Die bewaren we voor de Vlaamse Feestdag. Dan zullen we wat confetti gooien. Toch gaat het wel degelijk om een belangrijke stemming. Deze aanpassing bevat een politieke primeur, al deed de heer Mathias Vanden Borre daar wat laatdunkend over. Er is een indexering van de subsidies van 2 keer 3% voor bijna 2 miljoen euro, meer bepaald voor de structurele werkingssubsidies: meerjarensubsidies, convenanten, meerjarenovereenkomsten, gereglementeerde werkings-subsidies en recurrente jaarlijkse subsidies. Dat is nog nooit gebeurd en betekent een trendbreuk met de *de facto* kaasschaaf van de afgelopen decennia.

De middenveldorganisaties en vrijwilligers zullen wel zeggen hoeveel dat voor hen betekent. In plaats van telkens te moeten besparen - want de kosten stijgen terwijl de subsidies stabiel blijven - kunnen ze voor het eerst ten minste hun beleid voortzetten. Ze doen dat met heel veel creativiteit. Dit College ondersteunt ook het privé-initiatief, ook al gaat het niet altijd over veel kapitaal. Dat is voor Groen een belangrijke reden om deze aanpassing te steunen.

Het is eigenlijk een straffe politieke keuze: geen nieuwe frivoliteiten om kleine mediasuccesjes te scoren, maar langetermijndenken, geloven in de expertise en slagkracht van het middenveld, hen perspectief en duidelijkheid bieden. Velen kijken naar de Ronde van Frankrijk. Ik mis daar iemand, namelijk de wielrenner Tim Declercq. Hij doet niet mee aan de Ronde, maar hij heeft het College toch geïnspireerd. Hij is iemand die je niet met de groene of gele trui zal zien, maar als een werkpaard laat hij de anderen scoren en trekt hen mee over de finish. Dat doet dit College ook. De organisaties die subsidies krijgen, finishen en het College doet als werkpaard het grote werk en zorgt dat ze kunnen schitteren.

De huidige economische situatie doet pijn, ook aan een overheidsniveau dat geen eigen inkomsten bepaalt. De VGC kan de belastingen niet verhogen. De 4 indexeringen voor het

personeel zijn er 3 meer dan verwacht. Er zijn moeilijke en straffe keuzes gemaakt. Daarnaast zijn er de stijgende energiekosten en stijgende prijzen voor bouwmaterialen. We zijn daar uitgebreid op ingegaan in de commissie.

Collegelid Sven Gatz erkende dat er extra middelen geïnvesteerd moeten worden om de lopende projecten af te werken en dat het Agentschap voor Infrastructuur in het Onderwijs (AGION) de meerkosten maar deels opvangt. Het College zal bijkomende investeringen moeten doen en kijken hoe het die projecten kan afwerken. De wachtlijst voor scholenbouw zal niet afnemen en de ambitie van het College om die scholenbouw voort te zetten neemt ook niet af. Groen is tevreden om dat te horen.

De extra kosten voor elektriciteit en verwarming, respectievelijk 1,1 miljoen euro en 1 miljoen euro, doen natuurlijk ook pijn. Het is niet eenvoudig om die met een kleine begroting op te vangen. Maar we steunen de keuze om beter te isoleren. Dit College investeert grootschalig in de verduurzaming van het patrimonium om overal zonnepanelen te leggen zodat dat bij een volgende crisis beter voorbereid is. Dat is ook langetermijndenken en goed beleid. Als alle daken in aanmerking komen, gaat het om 3.000 zonnepanelen, zoals de collegevoorzitter heeft geschetst.

Verder was er ook goed nieuws: de VGC grijpt in wanneer Vlaanderen dat niet kan of wil door 177 plaatsen in de kinderopvang te financieren in een infrastructuur die anders leeg zou blijven staan. Ondanks de turbulente financiële tijden blijft dit College focussen op concrete resultaten en de nodige veranderingen op het terrein.

Om die redenen steunen we deze aanpassing van harte. Ik wens iedereen straks een prettige vakantie en ik dank de Diensten van de Raad voor het werk dat ze hebben verricht in het voorbije jaar.

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): Deze eerste Aanpassing van het Meerjarenplan staat in het teken van 2 krachtlijnen. Ten eerste, is er de aanpassing van de cijfers door de externe omstandigheden, namelijk de inflatie en de daarmee samenhangende indexaanpassingen aan uitgavenzijde, vooral bij het deel exploitatie, als aan de inkomstenzijde.

Ten tweede, is er na de verwerking van het boekjaar 2021 de mogelijkheid om de initiële onvolledige cijfers aan de realiteit aan te passen zodat het budgettair pad voor de komende jaren duidelijk wordt.

We zouden het ons gemakkelijk kunnen maken en akte nemen van die technische aanpassingen. Toch is het nuttig om stil te staan bij wat er mijns inziens ontbreekt in het budgettaire parcours van het College voor de komende jaren. Misschien is er daar onvoldoende tijd voor gevonden, maar ik denk dat de nieuwe manier van financiële planning waarbij de schotten tussen de beleidsdomeinen toch wat zouden moeten wegvallen, zich uitstekend zou lenen voor een grondigere budgettaire oefening waarbij er wordt gekeken naar het brede plaatje.

Het beleid van de VGC is de afgelopen tijd een beetje verzand door een aanpak waarin het rondstrooien van subsidies, vaak op een heel brede manier, de rode draad is geworden. Dat is al veel jaren het geval. Ik herinner me dat mevrouw Annemie Neyts hier kortstondig collegelid is geweest en dat ze er toen werk van zou maken om alle subsidies die de VGC

uitdeelt, onder de loep te nemen en te kijken wat al dan niet actueel was, wat aangepast of eventueel geschrapt moest worden. Vandaag is het 2022 en we wachten daar nog altijd op. Beleid voeren in dit land wordt al te vaak gelijkgesteld met het verdelen van een subsidiepot. Door de aard van de VGC die nauwelijks impact heeft op het regelgevende kader, is er weinig marge om dat fundamenteel anders aan te pakken. Maar ik zou toch willen pleiten voor een bijsturing van de huidige aanpak.

Bij de bespreking van het Meerjarenplan heb ik gesteld dat de VGC-aanpak de mogelijkheid zou moeten bieden om een andere manier van denken en van beleid voeren te helpen ontwikkelen. Er kan meer samenhang komen tussen de beleidsdomeinen van de VGC, meer samenhang met de Vlaamse overheid en waar mogelijk een betere samenwerking en meer impact op andere partners in het Brusselse bestuurslandschap, maar vooral minder subsidiëren van projecten om de projecten. Er is nog altijd een bijna eindeloze lijst van organisaties die gul uit de hand van de VGC eten. Zelfs een volledig mediakanaal dat volledig wordt gefinancierd met overheidsgeld mag zijn eigen verhaal brengen. Door middel van zogenaamde journalistieke *storytelling* mag dat zijn eigen zogenaamde positieve visie op Brussel inlepelen, een eigen berichtgeving waarbij andere meningen amper of niet aan bod komen, waarbij goedmenende journalisten zich schamen voor wat er wordt gebracht, maar die door de groepsdwang niet anders kunnen. Wat ook al eens gebeurt, is dat goedmenende journalisten het huis verlaten om op een andere plaats echt aan journalistiek te doen. Mocht zich dat voordoen in Hongarije en Polen, zou het kot te klein zijn en zou je iedereen horen roepen. Sommigen wijzen met de vinger naar Rusland en naar Poetin, maar we moeten ook eens kijken wat er binnen de grenzen van dit Brussels Hoofdstedelijk Gewest gebeurt. Zo is er rond de VGC een spectrum van satellietjes gegroeid. Veel organisaties doen goed werk. Voor andere organisaties is dat minder duidelijk of vanzelfsprekend. Dit is wat er tot heden niet is gebeurd: het tegen het licht houden van die subsidiestromen. Zoals gezegd heeft mevrouw Annemie Neyts er zo veel jaar geleden al voor gepleit en we wachten daar nog altijd op. We moeten misschien ook eens een kritische *spending review* doen.

Ik pleit nogmaals voor een kerntakendebat. De vraag is of de VGC genoeg doet voor haar eerste doelgroep, namelijk de mensen die deel uitmaken van de Vlaamse gemeenschap in deze tweetalige hoofdstad en diegenen die hun lot daaraan willen verbinden. U kent mijn antwoord daarop. Ik zeg neen. We weten zeer goed dat de Vlaamse gemeenschap en de Nederlandstaligen in Brussel het niet gemakkelijk hebben. We hebben daarnet even gesproken over het Taalrapport van de vice-gouverneur.

Voor Nederlandstaligen in deze stad wordt het moeilijker om hun eigen cultuur te beleven, om in hun eigen taal bediend te kunnen worden, om zich thuis te kunnen voelen in deze stad. Ik denk daarbij in de eerste plaats aan de senioren, die het in een stad sowieso al niet gemakkelijk hebben, laat staan in een stad waar zij in hun eigen taal of cultuur niet altijd terecht kunnen. Doen wij als VGC genoeg voor deze mensen? Mijn antwoord is neen. Het kan en het moet beter.

Nu deze eerste aanpassing verwerkt is en de beleids- en beheerscyclus (BBC) echt op snelheid komt, wil ik pleiten voor een aanpak waarbij het uitbouwen van synergieën en meer beleid in samenwerking met de Vlaamse Gemeenschap centraal staat.

Dat zou de achterliggende motivatie moeten zijn achter deze vernieuwde aanpak. Er ligt dus nog voldoende werk op de plank voor de komende aanpassingen van het Meerjarenplan. Het plaatje oogt technisch financieel gezond, maar inhoudelijk schort er nog heel wat aan! Het is

aan het College om deze uitdaging aan te gaan. Ten bate van Brussel. Ten bate van de Nederlandstaligen in Brussel, ten bate van diegenen die deel uitmaken van onze Vlaamse gemeenschap in Brussel.

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Het Strategisch Meerjarenplan is een nieuwe manier van werken die iedereen zich eigen moet maken. De aanpassing hier is belangrijk.

De algemene leidraad mag er zijn en is helder. Een belangrijk moment in de bestuursperiode. Er was aangekondigd dat er veel zou veranderen in de werkwijze, niet alleen in de Raad maar ook voor het College.

In het Meerjarenplan 2022-2025 wordt gekeken naar de koppeling van die strategische visie aan concrete budgetten. De samenhang tussen beleidsdoelen en de bijbehorende actieplannen, met hun acties en specifieke budgetten, is nu veel duidelijker dan voorheen en is veel minder een opdeling in de klassieke vakjes als Welzijn of Onderwijs of Cultuur, Jeugd en Sport. Alles wordt nu veel meer afgestemd op de doelgroepen, zodat de VGC voor een wezenlijke verbetering kan zorgen in het dagelijks leven van alle Brusselaars. Meer resultaatgericht en beter geïnformeerd. Ik feliciteer iedereen die er voor en achter de schermen aan meegewerkt heeft.

Zo wordt op een mooie manier aangesloten bij een traditie van de VGC om als kleine en wendbare Brusselse speler te durven innoveren.

Het Meerjarenplan 2022-2025 is een positieve stap vooruit. Het is duidelijk en leesbaar. De grote krachtlijnen van de begroting en de evolutie voor de komende jaren zijn er goed in terug te vinden. Ik feliciteer niet alleen het College, maar ook de Administratie voor het degelijke werk, dat het inzicht in de cijfers alleen maar vergroot en verduidelijkt. Daar zullen de debatten wel bij varen.

Mevrouw Bianca Debaets (cd&v): Toen eind vorig jaar, in december 2021, de eerste meerjarenbegroting van de VGC werd voorgesteld, opende ik mijn betoog met een lofbetuiging aan de Diensten. Ook dit jaar wil ik graag beginnen met zo’n dankwoordje richting de Diensten, de Administratie, de kabinetten en alle andere betrokken personen. Zij zorgen voor een leerrijk en leesbaar document, wat helemaal niet evident is, gelet op de paradigmaverandering en BBC-cyclus. De Administratie neemt het begrotingswerk duidelijk au sérieux, hoewel het niet altijd om een makkelijke materie gaat.

Vorig jaar hadden we dankzij dat nieuwe systeem een nulmeting voor ons liggen, een soort van blauwdruk die op zich misschien nog niet alles kon vertellen, maar die wel als belangrijk fundament zou moeten dienen. Ik gaf toen al aan dat ik al uitkeek naar de eerste aanpassingen en rapporteringen, dus heb ik dit document met veel enthousiasme doorgenomen.

Ik was vorig jaar op sommige punten voorzichtig optimistisch over het nieuwe meerjarenplan dat toen voorlag. Maar ondanks enkele positieve punten hier en daar, blijven er vooral nog veel vraagtekens hangen. Die hoor ik ook bij mijn collega's die zonet het woord hebben genomen. Veel mooie aankondigingen – dat is kenmerkend voor dit College: mooie persberichten en ronkende verklaringen op persconferenties – maar weinig concrete elementen om de zaken grondig ten gronde aan te pakken. Dat was het voornaamste kritiekpunt waarom cd&v vorig jaar de voorliggende teksten niet mee kon ondersteunen, en ik moet vandaag helaas bij dat standpunt blijven.

Ik wil een aantal punten van kritiek verduidelijken.

In december 2021 stelde ik de vraag naar een nieuw beleid voor de IBO's. Het decreet over buitenschoolse opvang bestaat sinds 2019. Even later is het ook in uitvoering gezet. De VGC heeft immers sinds september de middelen en ook de regierol in handen. Wij waren daar ook vragende partij voor. Dat is een belangrijk element dat we niet mogen vergeten, want dat betekent immers dat het College aan het stuur zit en dat er niet langer naar andere overheden moet worden gekeken. Welke politieke keuzes zijn er gemaakt en welke doelstellingen staan er voorop? Is er zicht op de behoeften en zijn de nodige samenwerkingen opgezet? Welke beslissingen zijn getroffen bij de besteding van de middelen? Ik zie nog steeds geen klare stellingnames en denk dat het College het zelf ook niet doet.

Volgens de collegevoorzitter lopen momenteel de besprekingen over de hervorming van de Brede School in de schoot van het College. Ik wil er toch even op wijzen dat we ondertussen 8 juli 2022 zijn. De tijd dringt. We zitten ruim over de helft van de regeerperiode.

Misschien moeten wij vanuit de Raad het initiatief zelf in handen nemen, zoals dat ook gebeurt in het Brussels Parlement. In de commissie en tijdens de begrotingsbesprekingen heeft collegelid Pascal Smet meermaals die suggestie gedaan. Elke beleefde kritische vraag naar zijn beslissingen in het kader van sport werd gecounterd met de reactie *“dan moet de oppositie maar zeggen waar we moeten schrappen”*. Wel, ik herhaal mijn suggestie van december 2021 om het domein sport en jeugd te schrappen van zijn visitekaartje, want ik heb vastgesteld dat hoe korter de titel, hoe harder er wordt gewerkt. Dat was ook de kritiek van de N-VA, die ik niet vaak gelijk geef, maar op dit punt wel. Onderwijs is duidelijk, daar wordt volop in geïnvesteerd, er komen scholen bij en er wordt nagedacht over het leerkrachtentekort. Maar lange titels bij collegeleden voorspellen in deze regeerperiode niet veel goeds. In de hele regeerperiode zien we eigenlijk maar 1 concreet project en dat is het zwembad op de site van Abattoir. Dat is een heel tof project dat een nieuwe boost kan geven aan de omgeving. De mensen en de partners staan erachter. Maar 1 project op 5 jaar tijd is maar een mager beestje.

Een ander belangrijke element is de inkanteling van bepaalde diensten en subsidies naar de GGC. Enkele maanden terug organiseerde de Brusselse Regering een persconferentie om de ambities voor de 2de helft van de regeerperiode uit de doeken te doen, waar men inderdaad meldde dat het de bedoeling was om de GGC verder te versterken. Vooral aan Franstalige kant leek men daar gretig op te willen inspelen, want de Cocof zag zo’n grootschalige inkanteling in de GGC duidelijk wel zitten. Maar goed, ook de VGC stapt mee in dat ambitieuze project, maar dan vraag ik me wel af welke concrete diensten en subsidies er op die manier overgeheveld zullen worden naar het GGC-niveau? Wat zijn de concrete gevolgen van die inkanteling? Wat zal dat voor ons betekenen?

Ik sluit graag af met het oplaten van een ballonnetje. Het hangt een beetje samen met het pleidooi om ook vanuit deze assemblee wat meer zelf het initiatief te nemen. Misschien is het tijd dat we binnen de VGC naar een soort van kerntakendebat gaan. Wie naar de site van de VGC surft, kan daar volgende omschrijving lezen: *“De VGC is als overheidsbestuur bevoegd voor stedelijk beleid, cultuur, jeugd, sport, onderwijs, vorming, studentenzaken, welzijn, gezondheid en gezin.”* Wie de werking van de VGC en zeker van dit College echter eens van dichterbij bestudeert, kan zien dat verschillende van die belangrijke taken enigszins verwaarloosd worden.

Ik ga afsluiten met dezelfde zin als vorig jaar. Deze Aanpassing van het Meerjarenplan kan mij helaas niet enthousiasmeren, dus zal ik mijn steun niet kunnen verlenen aan deze tekst.

Mevrouw Els Rochette (one.brussels-Vooruit): Ik wil eerst en vooral de diensten, administraties en kabinetten bedanken voor het harde werk. Sowieso is een begrotingsopmaak al een huzarenstukje. Met de switch naar de meerjarenplanning is het dat nog meer.

Ook voor ons, de raadsleden, is het nog wennen om de meer technische verschuivingen als gevolg van die switch te onderscheiden van de inhoudelijke keuzes. Maar op de vragen die we hadden, kregen we duidelijke antwoorden in de commissie.

De financiële parameters blijven duidelijk. De begroting is in evenwicht en de schulden zijn onder controle.

We zien zeer duidelijk de impact van de stijgende prijzen, van de inflatie. De personeelskosten stijgen hard, net zoals de exploitatiekosten. Het herinnert er ons nog maar eens aan dat een belangrijke inkomstenpost van de VGC, namelijk de dotatie van Vlaanderen nog steeds voor een groot deel niet geïndexeerd wordt. Moest de Vlaamse Regering de dotatie aan de VGC indexeren, zoals ze dat doet voor andere lokale besturen, dan zouden er nog meer middelen zijn, onder andere voor sport voor de Brusselaars. Uiteindelijk zijn ook de organisaties op het terrein daar het slachtoffer van. Zij kreunen onder de stijgende prijzen. Al neemt het College nu wel een eerste belangrijke stap met de gefaseerde indexering van de structurele werkingssubsidies, met 3% dit jaar en 3% in 2024.

We zien enkele inhoudelijke nieuwigheden in het Meerjarenplan, waar onze fractie helemaal achter staat. Extra middelen voor straathoekwerk, voor sportprojecten, voor veiligheid in het nachtleven, voor leesbevordering en voor multifunctioneel gebruik van gemeenschapscentra.

Dit College blijft inspelen op de grote uitdagingen in deze stad. Dit College staat er met een ambitieus project voor de Brusselaars. En dat hoor ik ook op heel diverse plekken in de stad – bij organisaties en bij bewoners, binnen welzijnsorganisaties, onderwijs en ja ook bij de sector van jeugd, cultuur en sport. Blijkbaar willen sommige raadsleden dat laatste liever afschaffen, maar ik denk dat we beter doen alsof we dat niet gehoord hebben.

Onze fractie steunt met veel overtuiging deze aanpassing van het Meerjarenplan.

De heer Pepijn Kennis (Agora): De aanpassing van het Meerjarenplan past in het bredere systeem van de omvorming naar de BBC-cyclus. Op die manier is het een leesbaarder systeem. Er zijn geen vastleggings- en vereffeningskredieten meer.

Bij de eerste, de tweede en de derde begrotingsbespreking in het Brussels Hoofdstedelijk Parlement heeft het me maanden gekost om te begrijpen waarover dat eigenlijk ging. Er komt een duidelijker Meerjarenplan, waarbij de uitgaven gewoon worden gepland in het jaar waarin de kosten worden verwacht. Eigenlijk doet de VGC daarmee niet meer dan wat ze verwacht van de organisaties die ze subsidieert: een leesbare en duidelijke boekhouding en financiële planning. De overstap is niet evident, maar de leesbaarheid neemt toe. Daarvoor wil ik het College bedanken.

Zoals een aantal sprekers al hebben aangehaald, is het Meerjarenplan minder artificieel opgedeeld in rigide beleidsdomeinen. Op zich is dat een goede zaak, het Meerjarenplan is

transversaler. Dat moet echter nog doorsijpelen in de organisatie en de Administratie zelf, waar misschien nog te veel hokjesdenken heerst.

De overschakeling naar het nieuwe systeem is niet evident, omdat er een aantal correcties moeten gebeuren. Het wordt echter wel duidelijk hoe de VGC haar ambities wil financieren en hoe de overschotten van de voorbije jaren worden benut voor de nieuwe plannen. Dat is nodig, want de kosten zijn gestegen.

Veel sprekers en het College zelf hebben aangehaald dat de subsidies zullen worden geïndexeerd. Dat is een goede zaak en geeft een antwoord op een vraag die al lang wordt gesteld. Organisaties kampen immers met stijgende kosten. De lonen worden automatisch geïndexeerd, maar de inkomsten niet. De lonen stijgen bovendien ook omdat de anciënniteit stijgt. Zeker voor kleine organisaties met weinig personeelsverloop zijn dat extra kosten die zelden worden gereflecteerd in hogere subsidies. De kosten zullen dus meer stijgen dan de indexatie van de subsidies. Het is een goede zaak dat er deels aan tegemoet zal worden gekomen, maar de vraag is of het voldoende is.

Naast de hogere kosten wegens anciënniteit rijst de vraag of de indexatie van de subsidies de indexatie van de lonen kan dekken. Ik blijf erop hameren dat de VGC en het College daarop moeten anticiperen en een structurele manier moeten proberen vinden om daaraan tegemoet te komen. Dat is natuurlijk niet evident als de inkomsten van de VGC niet stijgen, want haar dotatie wordt niet geïndexeerd. Ik roep alle sprekers met partijleden in het Vlaamse Parlement dan ook op om daar werk van te maken en druk uit te oefenen, zodat de middelen voor de VGC worden geïndexeerd en dat kan doorsijpelen naar de organisaties op het terrein.

Ik verwijs naar de oproep van Formaat vandaag in de media om de subsidies te koppelen aan de spilindex. Niet alleen voor de jeugdhuizen stijgen de loonkosten. Men zal beweren dat zo’n koppeling niet nodig is voor de werkingsmiddelen, maar dat argument vervalt als er personeelsinzet wordt verwacht.

De op til zijnde indexatie is een goede eerste stap. We hopen dat dat systeem wordt bestendigd, ook omdat de inkomsten volgen.

Eén van de actieplannen van het College is dat we Brussel samen maken met burgers en organisaties uit het N-netwerk. Enerzijds, steunt de VGC inderdaad veel organisaties die op het terrein samen ervoor zorgen dat Brussel vooruitgaat. Mensen komen met initiatieven, ideeën en organiseren zich, waarvoor ze middelen nodig hebben die ze onder meer bij de VGC kunnen vinden, maar ook meer en meer bij andere actoren voor een gedeelde financiering. Het is een goede zaak dat de VGC steun verleent.

Anderzijds luidt de vraag: wat met de burgers, de niet-georganiseerde Brusselaars? Daarover kunnen we ons vragen stellen, want koken kost geld. Misschien herinneren sommigen zich nog de eerste keer dat ik het woord nam in het Brussels Hoofdstedelijk Parlement. Ik zei toen dat er een fijn regeerakkoord voorlag, maar dat men natuurlijk niet iedereen kan uitnodigen om verloren brood te komen eten als men niet genoeg eieren, melk en brood heeft. Ook hier kunnen we ons een soortgelijke vraag stellen. De ambities van het College zijn goed, maar de financiering blijft achter.

Participatie is opgenomen in Actieplan AP44. Daarvoor is 220.000 euro opzijgezet, maar in de aanpassing is niet in een verandering voorzien. Het overgrote deel, met name 200.000

euro, is bestemd voor burgerinitiatieven, wat op zich een goede zaak is. Ik verwijs naar wat ik zonet stelde over de actie op het terrein. Om burgers en organisaties inspraak te geven in het beleid via toegankelijke werkvormen, is echter voorzien in 20.000 euro. Voor het experimenteren met innovatieve manieren om participatie aan te moedigen en een duurzaam participatiebeleid te ontwikkelen voor de VGC en haar organisaties, zijn geen financiële gegevens beschikbaar. Voor de adviesraden zijn evenmin financiële gegevens beschikbaar. Het lijkt moeilijk om aan een Brussel met de Brusselaars te werken en een duurzaam participatiebeleid uit te bouwen als er geen financiële gegevens voor beschikbaar zijn. Koken kost immers geld.

Omwille van het gebrek aan die budgetten en aan duidelijkheid over hoe die ambitie zal worden verwezenlijkt, omwille van het ontbreken van het mandaat van de Burgerassemblee die zich hierover niet heeft uitgesproken, en het ontbreken van beslissingen die raken aan wat de Burgerassemblee vraagt, zal ik me bij de stemming over deze aanpassing onthouden.

De heer Jan Busselen (PVDA): Het Meerjarenplan is een projectie van middelen voor de bevoegdheden Onderwijs, Welzijn, Cultuur enzovoort. In essentie is zo’n plan niet opgemaakt voor de schoonheid van de cijfertjes op zich, maar om tegemoet te komen aan een reeks essentiële behoeften van de Brusselse bevolking en tegelijkertijd aan een aantal rechten, die hoofdzakelijk zijn vastgelegd in bv. artikel 23 van de Grondwet.

Voor ik verder ga met enkele concrete opmerkingen op het Meerjarenplan, wil ik 2 algemene opmerkingen maken.

De verantwoordelijkheid om de krijtlijnen uit te zetten inzake Onderwijs, Welzijn, Cultuur enzovoort, wordt verdeeld onder verschillende overheden. Het zijn te veel overheden om, zelfs vanuit een puur technisch standpunt, op een efficiënte manier te kunnen werken.

Die realiteit kunnen we niet op korte termijn veranderen. Wat echter wel kan gebeuren, is dat de inspanningen en de projecties van de verschillende overheden die bevoegd zijn voor dezelfde materies, geïntegreerd aan de verschillende parlementen worden voorgelegd. Dat zou immers de dynamiek van onze discussies, die soms heel steriel is, fundamenteel veranderen. Van volledig gefragmenteerde begrotingen en doelstellingen, waarbij het elke overheid voor zich is, vingerwijzend naar de Vlaamse Gemeenschap, de VGC, de Brusselse Hoofdstedelijke Regering en de federale Regering, zouden we evolueren naar een dynamiek van echte samenwerking en vertrouwen, naar een doelstelling om armoede en uitsluiting weg te werken in plaats van die te laten toenemen.

Een tweede probleem is de schizofrenie tussen de noden in de stad, die door talloze studies berekend kunnen worden en door wetenschappelijke projecties voorspeld kunnen worden, zoals we dat bv. voor inflatie zien. In dit Meerjarenplan zien we wat de inflatie is. We zien echter niet wat de noden zijn inzake het aantal plaatsen in het onderwijs voor de komende jaren. We kunnen dat wel terugvinden in bepaalde studies die we bespreken, maar het is essentieel om de investeringen naast de noden te kunnen plaatsen. Dat mis ik enorm in de begroting en meerjarenplannen en dat maakt de discussie zo steriel.

Ik heb tot nu toe geen enkele spreker van de meerderheid horen zeggen dat er nog nooit zo weinig leerkrachten voor onze klassen stonden, dat er nog nooit zoveel daklozen in onze straten sliepen, dat ouders moeten bijspringen in kinderdagverblijven om sluiting te vermijden. Bijgevolg heb ik evenmin vernomen hoe we deze problemen, die nog nooit zo

zwaar waren, de komende 3 jaar van het Meerjarenplan zullen wegwerken. Dat is de olifant in de kamer, verpletterend luid.

Die 2 opmerkingen wilde ik maken, want elk jaar voel ik een frustratie opborrelen. Ik wilde deze keer wijzen op de oorzaken daarvan en het feit dat er wel een mogelijkheid is om sociale vooruitgang te boeken door meer samen te werken en zich meer te baseren op de noden in plaats van op een concurrentiële manier te werk te gaan.

De overstap naar het nieuwe BBC-systeem om de begroting en het Meerjarenplan op te stellen, maakt de zaken leesbaarder en duidelijker. Ook ik wil de Diensten feliciteren om deze overgang naar het nieuwe systeem zo succesvol te maken.

Ik wil het gejuich omtrent de indexering van verschillende middelen die dienen voor de verloning, wat relativeren. Het gaat immers vaak om werknemers die eigenlijk al tientallen jaren loonverlies hebben geleden, dat niet meer wordt goedgemaakt. In de huidige omstandigheden van inflatie en economische instabiliteit zou het crimineel zijn om de lonen niet te indexeren. Het gaat niet om een loonverhoging, maar om het behoud van een deel van de koopkracht. Zoals bekend, wordt immers niet alles verrekend in de zorgindex.

In de bespreking in de Commissie voor Algemene Zaken, Financiën & Begroting en Stedelijk beleid was het niet altijd duidelijk hoe die indexeringen waren ingeschreven in de nieuwe begroting. In de middelen voor de eigen Administratie vinden we ze gemakkelijk terug. In de middelen voor andere, soms indirecte personeelsuitgaven zien we een stagnatie en moesten we de collegeleden op hun woord geloven dat de indexering er wel zou komen. Dat bleef onduidelijk in de bespreking. Misschien kan ik antwoorden vinden met een diepere studie over het nieuwe BBC-systeem.

Verschillende sprekers wezen erop dat de nieuwe verwezenlijkingen van dit College vrij pover zijn. Ik kan hen geen ongelijk geven. Ik sprak kort al over de onderwijscrisis, de crisis voor kinderopvang en zorg.

Terwijl er openluchtzwembaden werden beloofd begin jaren 2000, hebben we 20 jaar later 1 zwembad dankzij een burgerinitiatief dat al jaren ijvert voor een openluchtzwembad en dat een paar kruimels kreeg toegeworpen en nu nog altijd geld ophaalt bij burgers om haar project te kunnen waarmaken. Nochtans is het hyperefficiënt opgebouwd en kost het heel weinig middelen. Het is onbegrijpelijk dat we daarvoor niet meer doen. We maken 2 miljoen euro vrij voor een zwembad op de Abattoirsite, maar we zouden nu al een oplossing kunnen vinden en verdergaan op de weg die Pool is cool is ingeslagen.

We zullen tegen deze begroting stemmen.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Er wordt tegelijkertijd gezegd dat er te weinig is gebeurd met te weinig innovaties, én dat er continu persconferenties worden gegeven. Ik ben benieuwd om te horen welke persconferentie dit College heeft gegeven die niet over een concrete, daadwerkelijke realisatie op het terrein ging. De verstuurde persberichten gaan over *Staycation*, waaraan deze zomer daadwerkelijk kan worden deelgenomen; het groenblauwe netwerk, dat effectief is uitgevoerd; schoolplaatsen die daadwerkelijk worden gebouwd; crècheplaatsen die daadwerkelijk worden gecreëerd. Dit College communiceert dus over realisaties.

Ieder jaar valt de opmerking dat er te weinig vernieuwing is. Mijn medewerkers weten dat ondertussen. Ik krijg dan ineens 4 pagina's nieuw beleid toegestuurd. Ik zal die niet voorlezen voor jullie, omdat een deel ervan vorig jaar is voorgelezen en dat punt al een paar keer is gemaakt. We zetten inderdaad beleid voort dat goed liep. Het is niet de bedoeling tabula rasa te maken. Dat betekent echter niet dat er geen enkel nieuw beleid wordt gevoerd. Natuurlijk zijn er nog meer noden. We proberen als een goede huisvader of huismoeder onze budgetten te beheren om ervoor te zorgen dat de begroting in orde is en dat organisaties zo goed mogelijk kunnen werken in deze omstandigheden. Dat betekent dat er niet altijd heel veel vernieuwende voorstellen zijn bij de begrotingen, maar vaak maatregelen die nodig zijn. Daarnaar is al verwezen. Ervoor zorgen dat de bestaande organisaties een klein beetje extra ruimte krijgen door hun middelen deels te indexeren, is een belangrijke stap. Dat is voor mij geen bijzaak of geen gebrek aan vernieuwing.

Er werden een aantal sneren uitgedeeld in verband met de journalistieke vrijheid van *Bruzz*. Ik ga antwoorden dat jullie weten dat die persredactie onafhankelijk is.

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): De journalistieke vrijheid van *Bruzz* is onbestaand.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Ik wil er niet meer woorden aan vuil maken dan dat wij ons, in eer en geweten, aan geen politieke bemoeienis bezondigen.

Dat de situatie voor de Nederlandstaligen in Brussel alsmaar moeilijker wordt, werd ook daarstraks door uzelf tegengesproken. U zei dat het steeds gemakkelijker wordt om in de winkels in het Nederlands te worden geholpen. Er zijn inderdaad nog heel wat uitdagingen om het Nederlands in Brussel overal te gebruiken. Ik denk daarbij bijvoorbeeld aan onze zorgsector. Ik denk echter ook dat er een steeds ruimere Nederlandskundigheid is onder de bevolking. Dat blijkt ook uit studies die worden uitgevoerd. Dat is wel te danken aan ons Nederlandstalig onderwijs. Het Nederlandstalig onderwijs dat slaagt erin om heel wat mensen Nederlandskundig te maken en om het imago van het Nederlands in Brussel op een positieve manier op te krikken. Dat is belangrijk. Nederlands moet in Brussel worden gezien als een taal van *empowerment* van mensen. Dat is een kracht en daar mogen we verdomd fier op zijn. We moeten echt fier zijn dat dat er is. We moeten hierop blijven inzetten. Dat doen we met onderwijs, crèches, jeugd, cultuur en sport. Ik wil geen van die zaken schrappen; ik wil geen van die zaken uit de kerntaken weghalen. Ik denk dat we dit voluntaristisch moeten blijven uitvoeren want wij maken in Brussel wel degelijk het verschil.

Verder zijn er commentaren gegeven over een kerntakendebat. Dit is een paar keer terug gekomen. Het Strategisch Meerjarenplan dat we hier uitvoeren en waar we de eerste aanpassingen van geven, gaat precies over de doelstellingen die we stellen. De doelstellingen die eraan verbonden zijn, zijn de weg die we uit willen gaan. We hebben een oefening gemaakt om een strategisch meerjarenplan te maken, om na te gaan welke doelstellingen we willen hebben, om te zien welke actieplannen en acties eraan vasthangen en welke budgetten koppelen we aan dit alles. Dat is exact de oefening die we nu maken. We doen dit nu op langere termijn en gebaseerd op een participatietraject. Dit alles is voor de VGC een heel vernieuwende werkwijze.

Er werden ook specifieke vragen gesteld over bevoegdheden die specifiek bij mij ressorteren. Ik ben zo iemand met een lange titel in mijn bevoegdheden. Aan al die bevoegdheden hecht ik

heel wat waarde en heel wat belang. Ik denk niet dat er 1 is die ik met minder overtuiging uitvoer dan een ander. Ook dat verwijt wil ik even pareren.

In verband met buitenschoolse opvang klopt het dat de VGC middelen en de regierol in handen heeft gekregen. U vraagt mij welke keuzes er worden gemaakt. Ik wil hierbij toch even meegeven dat we hier tijdens de vergadering van 10 juni 2022 nog over hebben gesproken. Het was toen een vraag van mevrouw Els Rochette. We zijn daar toen uitvoerig op ingegaan. Ik ga daar dus niet alle elementen van herhalen. Het is wel belangrijk om mee te geven dat de VGC hier verder bouwt op een beleid dat is gebaseerd op een beleid van Initiatieven Buitenschoolse Opvang waarvoor de afgelopen 10 jaar - we hebben samen de eed afgelegd, mevrouw Bianca Debaets - vanuit Vlaanderen geen bijkomende investeringen meer werden gedaan voor de verdere uitbouw van IBO-plaatsen. Dit gebeurde wel vanuit de VGC maar niet vanuit Vlaanderen. Dat we dus nu die regierol krijgen en zeggen dat we bijhorende middelen krijgen, klopt niet. Ik ben het hier niet mee eens. We krijgen de middelen die er tot nu toe zijn. Deze middelen zijn echter onvoldoende om alle noden te beantwoorden. Er zal een stukje middelengroei in zitten. Er zijn bijkomende middelen voor een bedrag van 500.000 euro. Die gaan we ook in die sector investeren. Samen met de sector gaan we het traject af om na te gaan welke keuzes we moeten maken. Ik denk dat er recent nog een aantal uitwisselingsmomenten zijn geweest. Op 17 juni 2022 vond het meest recente plaats. We zullen daar onmogelijk alle noden mee kunnen ledigen die er zijn. Met een regierol alleen kunnen we hieraan het hoofd niet bieden. De regierol zal ons enkel in staat stellen om de middelen die te schaars zijn, zo goed mogelijk in te zetten. De vraag naar na- en buitenschoolse opvang zal groter zijn dan het antwoord dat we daarop kunnen bieden. We zullen alvast ons uiterste best doen om een goed evenwicht te vinden tussen de uitbouw van de capaciteit en het behoud van de kwaliteit. Dat is natuurlijk een wankele- evenwicht. We kunnen voor ieder kind in Brussel een opvang voorzien wanneer we 1 verzorger per 50 of per 100 kinderen voorzien. Dan bouwen we de kwaliteit echter af. Ook op dat vlak moeten we een goed evenwicht vinden. We zullen keuzes moeten maken die ikzelf liever op een andere wijze zou maken indien de enveloppe groter zou zijn.

Hetzelfde geldt voor de Brede School. We bevinden ons in de helft van de legislatuur. De hervorming waar u naar vraagt, hebben we behandeld in de commissie. Hierbij is het belangrijk te weten dat we die hervorming al sneller hadden willen doorvoeren. Er loopt hiervoor een traject. Op een bepaald ogenblik hebben we echter voorrang gegeven aan Covid. We voelden dat er tijdens de Covid-pieken in de Brede Scholen geen ruimte was om het participatietraject met ons af te leggen. De Brede School hervormen, zonder dat de scholen en de buitenschoolse initiatieven daar zelf bij betrokken zijn, is geen correcte keuze. We hebben op een bepaald ogenblik dus beslist om een klein beetje extra tijd te nemen omdat de impact van de coronagolven te zwaar doorwoog. Nu werd dit alles hernomen. Dat traject is terug lopende. Het is de bedoeling om tijdens een van de volgende vergaderingen van het College keuzes te maken. Alle beslissingen werden voorbereid; alle mogelijkheden liggen op tafel en er zijn rapporten gemaakt. Nu moeten er gewoon nog een aantal keuzes worden gemaakt die dan vervolgens zullen teruggekoppeld worden naar de sector. Het is alvast de bedoeling om in 2022 alle beslissingen rond te hebben zodat we in 2023 die hervormingen effectief kunnen uitrollen. Er zal ook een transitieperiode tussen zitten. We gaan immers niet alle hervormingen van de ene dag op de andere dag doorvoeren. In functie van de keuzes die worden gemaakt, zullen we ook moeten kijken welke overgangsperiodes worden voorzien.

In verband met de inkapseling in de GGC is het inderdaad correct dat we ons, zoals het in het verleden vaak gebeurde, niet enkel tot de Cocof moeten wenden. Nu kunnen we ook eens

binnen de VGC nagaan wat dit allemaal kan betekenen. Die gesprekken zijn echter nog bezig. Op dit ogenblik zijn die beslissingen nog niet definitief genomen en kan ik daar dus nog niet over communiceren. Het klopt wel dat er gesprekken tussen de VGC en de GGC zijn om na te gaan op welk vlak er coherente pakketten kunnen worden gemaakt.

De vraag van raadslid Pepijn Kennis over de verhoogde kosten die hoger zullen zijn dan de verhoogde subsidies, kan ik beantwoorden met het feit dat dit klopt. Er wordt een oefening gemaakt. Het is de eerste keer dat de VGC een indexering op subsidies doorvoert. Het klopt eveneens dat de impact van de inflatie zeer groot is voor organisaties. We zijn ons daar absoluut van bewust. In de begroting hebben we dan ook ruimte gemaakt om gefaseerd, in 2 stappen, die uitbouw te kunnen uitvoeren. Verder blijven we ook in gesprek met het Brusselse werkveld dat nog met een aantal zorgen en bekommernissen zit. In september volgt er verder overleg. De eerste verhoging vanaf 2022 op recurrente basis is 3%. Vanaf 2024 volgt er dan een tweede verhoging, eveneens met 3%. Recurrent betekent in eerste instantie een verhoging met 1 miljoen euro. Vanaf 2024 wordt dit dan 2 miljoen euro in onze begroting.

Aanvullende vroeg de heer Jan Busselen hoe alles precies in elkaar stak. In de bevoegde commissie hebben we uitgelegd dat dit de manier is waarop in de VGC de subsidies geïndexeerd worden. Daarnaast zijn er nog een aantal wettelijke verplichtingen naar medewerkers van de VGC toe. Deze verplichtingen worden conform alle wettelijke verplichtingen uiteraard geïndexeerd. U hoeft ons daaromtrent niet op ons woord voor te geloven. Dat zal zo gebeuren. Wij zijn daaraan gebonden door voldoende wetgeving. Het is niet de bedoeling dat dit College de indexatie voor het personeel niet zou doorvoeren.

Verder blijven wij in gesprek met het werkveld om andere oplossingen uit te werken. We beseffen ook dat de problemen de afgelopen jaren geaccumuleerd zijn.

De heer Pepijn Kennis stelde nog een vraag over burgerparticipatie. Participatie is verdeeld over verschillende bevoegdheden. Participatie naar aanleiding van het armoedeplan is er alvast een van. Ook de aanpak en de acties rond eenzaamheid zijn in samenwerking tot stand gekomen. De strekbrievenschool vond eveneens plaats met het werkveld. Verder zijn er nog vele andere voorbeelden. Voor ons is het alvast de bedoeling om, ook in de meerjarenbegroting, een soort rode draad te hebben. Inspraak en burgerparticipatie moeten verweven zijn in heel het VGC-beleid. Daar wordt op ingezet; er worden dingen geprobeerd en er worden lessen getrokken uit bepaalde trajecten die gelopen zijn. Op deze wijze worden de kennis en de expertise binnen de organisatie versterkt en kan men er mee aan de slag gaan.

Er werden vragen gesteld rond kinderopvang. Straks stelt raadslid Khadija Zamouri daar ook nog een vraag over. Ik stel dan ook voor dat ik daar dan straks concrete antwoorden op geef.

Collegelid Sven Gatz: Er werden geen rechtstreekse, precieze vragen over onderwijs gesteld. Tenzij ik natuurlijk slecht geluisterd zou hebben. Er zijn echter wel 2 belangrijke, grotere onderwerpen aan bod gekomen, namelijk het lerarentekort en de investeringen. Daar wil ik graag even kort op ingaan.

Wat het lerarentekort betreft, blijven wij inzetten op het zoeken naar oplossingen. Ik heb dus een tiental dagen geleden met de verschillende inrichtende machten bijeen gezeten. Wij hebben toen een lijst gemaakt met kleine en grote maatregelen waar we nu, nadat we eerst hebben vastgesteld welke zaken gedeeltelijk en andere zaken helemaal geen soelaas brengen, verder willen op inzetten. Ik zal deze zaken verder bespreken met Vlaams minister voor

Onderwijs de heer Ben Weyts. Ik zal daar echter nog niet over communiceren omdat ik het niet zo zinvol vind om met de fanfare op kop door het bos te marcheren. Ik wil toch benadrukken dat we zullen blijven zoeken naar allerlei manieren om dat lerarentekort gestaag terug te dringen. We zullen daar zeker nog op moeten terugkomen, maar we hopen dat er straks een constructief gesprek kan plaatsvinden waar dan, in functie van het nieuwe schooljaar, een aantal concrete maatregelen kunnen uit volgen.

Vervolgens is er even ingegaan op wat sommigen bestempelen als het gebrek aan planmatige aanpak met cijfers over de investeringen in de scholen. Ik durf dit toch te logenstraffen in de zin dat wij zeer goed weten wat de demografische druk *an sich* is van het aantal kinderen in Brussel dat een plaats op school wil. Dit alles is gekoppeld aan het feit dat Brussel een centrumstad en een centrumgewest is waar ook kinderen uit Vlaams-Brabant, Waals-Brabant en zelfs verder -dit laatste zal wel een minderheid zijn- in Brussel naar school kunnen komen.

In moeilijke omstandigheden kunnen wij de uitdagingen wel degelijk goed aangaan. Ik bedoel hiermee dat we nu de eerste tekenen merken en zien dat de druk op het basisonderwijs afneemt. Dit is een puur demografisch gegeven. Deze druk schuift nog even door naar het secundair onderwijs. Gelet op de prognoses van verschillende demografen zouden we dit, met de nog bij te bouwen plaatsen en de reeds gecreëerde plaatsen, samen met onze Franstalige collega's, wel moeten aankunnen. Natuurlijk is er nog een ander debat. En dat is veel moeilijker te berekenen of in te schatten, namelijk hoeveel Brusselaars of mensen die hun kinderen in Brussel naar school willen sturen in het Nederlandstalig onderwijs terecht kunnen. Dat debat zullen we nog moeten voeren. U zal mij vergeven dat ik de middelen die omvangrijk zijn, maar tegelijkertijd toch ook altijd beperkt zijn, eerst ingezet heb en zal blijven inzetten op de demografische druk. We moeten eerst zien - ik wil het hier nog eens herhalen – dat we zoveel mogelijk kinderen een goede plaats op school kunnen garanderen. Dit zal niet altijd in de eerste school naar keuze zijn. Daar ben ik mij ook goed van bewust. Een goede plek op school blijft echter een goede plek op school. Dat mogen we ook niet uit het oog verliezen. Wanneer daar de zaken wat gestabiliseerd zullen zijn, zijn we toch weer 3 jaar verder. Dat zal wellicht wel een interessant debat worden bij het begin van de volgende legislatuur. Op dat ogenblik zullen we kijken welk debat we moeten voeren. Moeten we het debat voeren op welke wijze we bijkomende plaatsen bouwen voor een grotere vraag naar het Nederlandstalig onderwijs? Of zullen er dan grotere debatten aan de orde zijn over hoe we meertalig onderwijs in Brussel als geheel kunnen organiseren? Misschien lopen die debatten zelfs door elkaar. Hiermee wil ik toch maar aangeven dat wij, zowel op het vlak van de administratie als op het vlak van het kabinet, wel degelijk bezig zijn met al die tendensen.

Collegelid Pascal Smet: Ik heb heel goed geluisterd naar de heer Mathias Vanden Borre. Ik meen toch een kleine dan wel grote contradictie vast te stellen in zijn redenering. Langs de ene kant stelt hij dat de VGC geld investeert in een project om jongeren niet in contact te brengen met politie, maar om het vertrouwen tussen jongeren en de politie te herstellen. Dit is echt cruciaal als men de hele problematiek in deze stad analyseert. Als men praat met politieagenten en -commissarissen en jongeren - wat ik overigens allemaal al gedaan heb - is dit heel essentieel en cruciaal. En dan zegt u: *"U moet dat zeker niet doen want het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is daar voor bevoegd via Brussel Preventie en Veiligheid' (BPS)"*. Langs de andere kant, zegt u dan weer: *"De VGC moet in sport massaal gaan investeren"*.

Maar ook voor sport is het Brussels Hoofdstedelijk Gewest verantwoordelijk. Sinds de zesde staatshervorming is het Gewest bevoegd voor sportinfrastructuur. Precies om sportinfrastructuur te kunnen blijven investeren is de Vlaamse Gemeenschap uitdrukkelijk

bevoegd willen blijven voor Brussel. Ik weet niet of u daarbij betrokken was, maar u zal zich ongetwijfeld de debatten daarover herinneren. In het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zijn de gemeenten ook nog eens bevoegd om te investeren in sportinfrastructuur. Het is nooit echt de bevoegdheid, de opdracht of de wil van de VGC geweest om in sportinfrastructuur te investeren. Ik doe hier dus eerst een voorafgaandelijke vaststelling. Straks kom ik hier ten gronde op terug.

Er is echter een contradictie in uw redenering: langs de ene kant kan u niet zeggen dat men niet mag investeren in zaken waar een andere overheid de hoofdbevoegdheid over draagt, in casu het vertrouwen van de politie winnen, om dan langs de andere kant te stellen dat de VGC voor sport wel moet investeren terwijl daar dan eigenlijk andere overheden verantwoordelijk voor zijn. We moeten het debat over politie, jongeren en het vertrouwen winnen niet heropenen. Ik vind het echter wel fundamenteel dat we dit als VGC doen. Op dat vlak bekleden we een voortrekkersrol. We altijd gezegd dat we een aantal zaken vernieuwend proberen te doen. We zijn een kleine overheid. We zijn soepeler. Het feit dat we, in samenwerking met de jongerenorganisatie JES, in de politiezone Zuid, politie hebben kunnen samenbrengen met jongeren om een pilootproject uit te werken, dat - en dit vind ik super belangrijk - later door BPS zal overgenomen worden. De conclusies die uit dit project voortvloeien worden in hun werking meegenomen. Het is een mooie vorm van samenwerking tussen overheden, iets waarnaar de heer Jan Busselen daarnet al vroeg. Het is goed dat de VGC dit signaal daadwerkelijk meeneemt.

Voorts neem ik er akte van dat ik mevrouw Hannelore Goeman vraag om Vlaams minister Ben Weyts vaker te interpelleren in de Commissie Brussel in het Vlaams Parlement. Ik weet ook welke vragen moeten worden gesteld en zal ze haar zeker overmaken.

Verder is de Vlaamse regelgeving zoals collega Guy Vanhengel dat in de vorige legislatuur al zei, niet afgestemd op de Brusselse realiteit omdat zij uitgaat van cofinanciering. In Vlaanderen leeft men in een andere context en spreekt men van de gemeenschap, het gewest en de gemeenten. Dat is een andere realiteit. In Brussel is het heel moeilijk om voor projecten vanuit de gemeenschap bij gemeentelijke en gewestelijke overheden financiering te vinden. De VGC is een te kleine entiteit om dat te doen.

Tijdens de vorige legislatuur hebben we gezamenlijk een inspanning geleverd voor het project van het zwembad aan de VUB. Zowel het Gewest als de Vlaamse Gemeenschap en de VGC hebben cofinanciering mogelijk gemaakt. We hebben in verschillende dossiers al gemerkt, ook in het dossier van de gevechtssport, dat cofinanciering niet werkt. De VUB heeft het dossier ingediend en onze sportraad heeft het mee ondersteund. Voor dat dossier zijn 700.000 euro nodig. De VGC heeft dat geld niet en zal het ook nooit hebben. Daarover zijn we altijd heel duidelijk geweest. Andere overheden zijn daarbij nodig, en dat is niet evident. Daarom zou het veel beter zijn dat de Vlaamse overheid niet van cofinanciering vertrekt, maar telkens 1 project financiert.

Ik wil hier echter niemand beschuldigen, ook Vlaams minister Ben Weyts niet, want het gaat hier om een historisch gegroeid gegeven dat door heel wat Vlaamse regeringen, waarin verschillende partijen hebben gezeteld, is gebezigd. In Brussel is nooit een sportterrein van Bloso gebouwd terwijl dat elders in Vlaanderen wel is gebeurd. Men heeft dat altijd wel aangekondigd. In elk Vlaams regeerakkoord stond wel dar er in Brussel een provinciaal sportdomein moest komen. We hebben het allemaal onderhandeld, maar het is er nooit van gekomen.

Het zou dus beter zijn de Vlaamse regelgeving aan te passen en in plaats van uit te gaan van cofinanciering van projecten, waarvan men op voorhand al weet dat het bijzonder moeilijk ligt, zou het beter zijn dat Vlaanderen zijn verantwoordelijkheid in Brussel neemt en telkens in 1 sportinfrastructuur zou investeren. Als Vlaams minister voor Sport zou ik dat zeker doen en me er populair mee maken. Als Brussels minister voor Sport zou ik dat ook doen al ligt dat moeilijker omwille van de bevoegdheid.

Ik vraag jullie dit punt binnen de eigen partij te bespreken, al is de N-VA een en ondeelbaar, in sommige partijen is dat al wat minder. Meer moet men daar echter niet achter zoeken.

Nog een opmerking over het feit dat ik voorstellen moet doen, al heeft mijn partij nog nooit in de oppositie gezeten. Zelf heb ik 8 jaar in de oppositie van de gemeenteraad van Beveren gezeten. Het was de mooiste periode van mijn leven. Daar heb ik het meest geleerd. Als 21-jarige ben ik in de gemeenteraad van Beveren verkozen. De heer Marcel Van der Aa, tevens senator, was er toen een CVP-coryfee. De CVP had in Beveren destijds de absolute meerderheid. Ik kwam er als jonge snaak enthousiast met volle goesting aan en heb al snel geleerd hoe ik iets moest aanpakken. Ik kwam met een uitgewerkt plan met manieren om te besparen en dat geld voor een bepaald project te gebruiken.

Mijnheer Mathias Vanden Borre weet ook dat de middelen beperkt zijn. En het College moet dan een keuze maken over een meerjarenplan. Iedereen komt hier terecht zeggen dat er crèches nodig zijn, en scholen en dat we de gemeenschapscentra moeten renoveren. Maar als kleine entiteit zijn onze middelen beperkt. Collega Guy Vanhengel heeft nog de tijd van collegeleden Robert Delathouwer en Jos Chabert meegemaakt. Ikzelf zat toen hier als 36-jarige hier. Er werd met de VGC afgesproken dat de te volgen beleidslijn erin bestond de sportinfrastructuur te koppelen aan de scholenbouw. Toen is voor een duidelijke strategische beleidslijn beslist. Ik heb die beleidslijn later overgenomen. We zouden investeringen voor sportinfrastructuur in Brussel koppelen aan scholenbouw. De redenering was dat we dan 2 vliegen in 1 klap slaan. De scholen zouden een goede sportzaal of turnzaal hebben en buiten de schooluren werden de zalen opengesteld voor het publiek. Dat is de lijn die we binnen de VGC al 20 jaar hebben aangehouden en verder blijven aanhouden.

Dat betekent dat we in principe niet in andere grote infrastructuren investeren. Wel geven we elk jaar middelen voor sportinfrastructuur op kleinere schaal zoals een grasveld of een lokaal. Dat zijn investeringen van een kleinere orde. Er is al 2,7 miljoen euro aan sportinfrastructuur uitgegeven, jaarlijks ongeveer 670.000 euro. Daarnaast gaat er nog 1 miljoen euro naar sportevenementen en sportorganisaties en 200.000 euro naar eigen projecten en 700.000 euro naar eigen werking zoals de sportdienst met 40 mensen.

Vlaanderen geeft ons jaarlijks op basis van het decreet Sport 738.000 euro en 22.000 euro voor sportprojecten, samen 760.000 euro. Vanuit de VGC leggen we 1,8 miljoen euro uit eigen middelen bij. We zullen die inspanningen ook blijven leveren.

Als de heer Mathias Vanden Borre een andere beleidskeuze wil maken, en wil verruimen, moet hij ook met alternatieven komen. De heer Carl Devos en andere commentatoren en editorialisten zeiden het al, een oppositie is pas geloofwaardig als ze kan aangeven waar het geld vandaan moet komen om iets op een andere manier aan te pakken. Verruimen is best maar de vraag is dan meteen waar de middelen vandaan moeten komen. Mijn vraag is zeker niet agressief bedoeld. Besturen is nu eenmaal keuzes maken.

Gisteren zat ik samen met verschillende sportclubs. We hebben voor de eerste keer de sportconvenanten afgesloten. Dat is een nieuwe methode van meerjarenfinanciering voor sportclubs in het kader van de professionalisering van de sportclubs. Het is een beleidslijn die we in Brussel willen hanteren. De vraag van zowat alle sportclubs was dat gelet op de toenemende armoede, er meer inspanningen nodig zijn om kinderen uit kansarme gezinnen aan sport te laten doen, hetzij in schoolverband, hetzij buiten schoolverband. Met de energiecrisis en de toenemende levensduurte wordt het voor deze gezinnen steeds moeilijker om hun kinderen te laten sporten. Dat is een terechte opmerking vanuit het veld. Ik heb hen gezegd dat we daarmee aan de slag zullen gaan. We moeten vanuit het armoedebeleid kinderen die het thuis moeilijk hebben, helpen om aan sport te blijven doen. We zullen daarover samen voorstellen doen

Wat uw kritiek op het project Pool is cool betreft, dat het slechts kruimels ontvangt, heb ik de volgende opmerking. Hun jaarlijkse begroting bedraagt 338.000 euro. Daarvan wordt 80% gefinancierd door de verschillende overheden waaronder de Cocof, de VGC, het Gewest en de gemeente. 12% zijn eigen inkomsten, en 8% komt van parrainage door de Rotary club, Decathlon en de immobiliënsector rond de Biestebroekwijk. Pool is cool is dus rijkelijk door de overheden zowel rechtstreeks als onrechtstreeks, ondersteund.

Er wordt gesuggereerd dat we niet investeren in sportinfrastructuur. Ik heb er nog met collegelid Sven Gatz over gesproken. Ik wil even voor u oplijsten hoeveel sporthallen we de afgelopen jaren gezamenlijk hebben gebouwd en die buiten de schooluren voor Brusselaars worden opengesteld: Comenius, Sint-Michel, Campus Kompas, Egied van Broeckhoven, Scheutplaneet, Theodoortje, De Telescoop, basisschool Balder, Carolus Magnus, basisschool Ulens, de Puzzel, Kasterlinden 12. Op dit moment werken we aan 2 projecten samen: Walcourt-Deleers en Pacheco en Campus Spoor West.

Dat betekent dat we de facto aan 14 sporthallen komen. Ik wil dat iedereen dit goed hoort voor wie beweert dat de VGC niet in sportinfrastructuur investeert. We hebben dit jaar en tijdens de vorige legislaturen 14 sporthallen gebouwd. Hoeveel gemeenten in Vlaanderen doen ons dat na? Als een gemeente er al 1 bouwt op 20 jaar, zal het veel zijn.

De Sportdienst van de VGC is een van de beste sportdiensten. Het College investeert volop in sportinfrastructuur, gekoppeld aan scholen. Uiteraard zijn er in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest nog andere noden.

De VGC is een van de eersten die de sportinventaris hebben opgemaakt, een initiatief dat nu eindelijk door het Gewest is overgenomen. Het Gewest, de gemeenten en de Vlaamse Gemeenschap mogen best nog meer investeren in sport. Wat dat betreft deel ik uw mening. Vlaanderen kan op een andere en efficiëntere manier investeren in sportinfrastructuur in Brussel.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Ik kom graag even terug op enkele elementen uit het betoog van de heer Juan Benjumea Moreno. De Brusselnorm wordt in het algemeen wel gehaald. De Vlaamse investeringen in Brussel nemen niet af, integendeel. De opmerking van het raadslid over besparingen, zeker op cultuur, is dus feitelijk onjuist.

Dank aan het College voor de toelichting. In verband met de relatie tussen politie en jongeren verwijs ik naar het verslag van 15 oktober 2021. Het debat is toen gevoerd.

Mijnheer het collegelid, wat uw opmerkingen over de werkzaamheden in het Vlaams Parlement betreft, kan ik alleen maar zeggen dat u dan maar moet ijveren voor de aanpassingen die u op dat beleidsniveau zo broodnodig acht. Het is uw taak om mevrouw Hannelore Goeman achter de veren te zitten, niet de mijne.

Ik ben blij dat u zich zodanig aangesproken voelt door mijn tussenkomst dat u zich wat opwindt. We houden het College scherp. U zegt echter dat uw antwoord volledig is, wat niet klopt. Over het zwembad op Abattoir, een van de voornaamste punten van kritiek van mevrouw Bianca Debaets en mezelf, hebt u niets gezegd.

Ten slotte zegt u dat er voor het gevechtsportcentrum 700.000 euro ontbreekt. Dat bedrag lijkt me voor het budget van de VGC niet onoverkomelijk, in het licht van de geldsommen die ieder jaar naar de reserve worden verwezen.

De heer Juan Benjumea Moreno (Groen): Mijnheer Van den Borre, we hebben het een paar keer over de indexering gehad. Vlaanderen heeft niet alleen in de cultuursubsidies gesnoeid maar ook indexsprongen toegepast, met *de facto* een verarming van de verenigingen tot gevolg. Zeer veel culturele verenigingen uit Brussel werden erdoor geraakt. We hebben al vaak over dit thema gedebatteerd.

Mijnheer Jan Busselen, de indexering van de werknemerslonen vindt plaats via cao's en is op die manier gegarandeerd. Jarenlang al worden de lonen van werknemers geïndexeerd. Het probleem is dan ook niet de loonindexering, wel dat de middelen van de organisaties waarbij de werknemers aan de slag zijn, niet werden geïndexeerd. Bijgevolg stegen de arbeidskosten, maar niet de inkomsten om die stijgende uitgaven te dekken. Het gaat niet om de werknemers zelf maar om de organisaties, een fundamenteel verschil.

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): Ik denk dat de collegevoorzitter mijn opmerking over *Bruzz* verkeerd heeft begrepen. Ik pleit namelijk net voor redactionele en journalistieke vrijheid, die er vandaag niet is. Leden van de redactie van *Bruzz* oefenen druk uit op collega's. Een journalist vertelde me dat hij me best wilde interviewen, maar dat het weinig zin zou hebben omdat hij wist dat de redactie toch niets met het materiaal zou doen. De vrijheid van de journalist wordt beknot. De directie oefent druk uit op de redactie, tot dictaten en veto's toe. Vertegenwoordigers van bepaalde politieke strekkingen mogen niet aan bod komen en worden niet naar de studio uitgenodigd. Je kunt dus moeilijk beweren dat er vandaag redactionele vrijheid heerst. Er zijn journalisten die degelijk werk willen leveren, maar precies omdat ze hun journalistieke vrijheid niet willen opgeven en de deontologische richtlijnen en objectiviteitsregels willen naleven, trekken ze de deur achter zich dicht om ergens anders te gaan werken.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: U uit alweer zeer zware beschuldigingen die bovendien niet in de Raad besproken moeten worden. Net omwille van de redactionele vrijheid lijkt het me ongezond dat de inhoud van mediaberichten in een parlement wordt besproken.

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): Wat ik zeg, is zeer goed onderbouwd. Het volstaat om *Bruzz* eens in handen te nemen en te bekijken hoe vaak bepaalde strekkingen aan bod komen. Sommige geen enkele keer! Als het om een onafhankelijk dagblad ging, dan zou er geen probleem zijn. *Bruzz* is echter een medium dat bijna volledig door de

belastingbetaler wordt gefinancierd. Dan moeten alle belastingbetalers zich erin herkennen en moeten de vertegenwoordigers van alle belastingbetalers aan bod kunnen komen! Vandaag is dat niet het geval. Ik pleit dus net vóór redactionele vrijheid.

De voorzitter: U uit zware beschuldigingen aan het adres van mensen die hier niet aanwezig zijn. Ik zal bekijken met de Diensten hoe het recht op antwoord in zijn werk kan gaan.

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): Ik heb hetzelfde gezegd toen zij hier wel aanwezig waren.

De voorzitter: U hebt recht op uw mening, maar we moeten kijken of deze zware beschuldiging aanvaardbaar is. Het is niet niets.

- *De bespreking is gesloten.*

Stemmingen

Artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen tegen 5 en 1 onthouding.

Het ontwerp van verordening tot vaststelling van de aanpassing van het Meerjarenplan 2022-2025 – Stuk 6A (2021-2022) Nrs.1 en 2 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 5 en 1 onthouding.

Hebben ja gestemd: Juan Benjumea Moreno, Carla Dejonghe, Soetkin Hoessen, Els Rochette, Hilde Sabbe, Lotte Stoops, Guy Vanhengel, Khadija Zamouri, Fouad Ahidar
Hebben nee gestemd: Jan Busselen, Bianca Debaets, Dominiek Lootens-Stael, Mathias Vanden Borre, Gilles Verstraeten
Heeft zich onthouden: Pepijn Kennis

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: De heer Jan Busselen moet wegens familieredenen dringend de zaal verlaten. Hij heeft gevraagd om zijn 3 vragen om uitleg om te vormen tot schriftelijke vragen. Gaat iedereen daarmee akkoord? *(Instemming)*

Collegelid Pascal Smet: In het kader van mijn internationale bevoegdheid moet ik zo dadelijk de minister-president van de regio Rabat-Salé ontvangen. Collegevoorzitter Elke Van den Brandt gaat ermee akkoord dat de vragen die aan mij worden gericht, met name de vragen van de heren Gilles Verstraeten en Dominiek Lootens-Stael, eerst worden behandeld. Zo kan ik mijn internationale verplichting opnemen, hoewel de ontmoeting uiteraard in Brussel plaatsvindt. Vindt u dat goed? *(Instemming)*

VRAGEN OM UITLEG (R.v.O., art. 59)

De prioriteiten van het plan Samenleven

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Mijnheer het collegelid, ik heb u al een aantal keer over dit onderwerp ondervraagd. Ik zal straks ook nog het woord nemen na de vraag van de heer

Dominiek Lootens-Stael omdat zijn vraag licht met de mijne overlapt. Mijn vraag gaat specifiek over de rol van de VGC in het Vlaamse inburgerbeleid; de zijne betreft de ruimere Brusselse institutionele context.

Met het Plan Samenleven wil de Vlaamse overheid lokale besturen ondersteunen om samenleven in diversiteit te bevorderen, wat we alleen maar kunnen toejuichen. Het plan bevat 7 doelstellingen, waaronder 'Nederlands', 'Werk' en 'Non-discriminatie', met 24 acties die de VGC als lokale partner zelf inhoudelijk kan invullen. De VGC kan een beroep doen op de expertise van het Agentschap Integratie en Inburgering (AgII) over verbinding, taal en participatie. De afdeling van het AgII in Brussel, *de facto* BON vzw, heeft ervoor gekozen om in te zetten op 10 van de 24 acties. Het benadrukt dat de keuze goed afgestemd is op de actiegebieden van de VGC.

De VGC kan gedurende maximaal 3 jaar een beroep doen op projectsubsidies, maar moet zelf instaan voor de helft van de financiële of personeelsmiddelen. Volgens het Meerjarenplan 2022-2025 wordt dit jaar 1,1 miljoen euro uitgetrokken voor de projectoproep. In 2023 gaat het om het hetzelfde bedrag. In 2024 en 2025 wordt er respectievelijk 940.000 en 960.000 euro voor uitgetrokken. De VGC wil de sociale mobiliteit versterken door te investeren in initiatieven op maat van specifieke doelgroepen zoals Roma, LGBTQIA+, nieuwkomers en vrouwen.

De financiële ondersteuning wordt gekoppeld aan het behalen van de door het lokaal bestuur zelf bepaalde resultaat. Zesmaandelijks wordt gevraagd de behaalde resultaten in te dienen.
2022 gelanceerd. De deadline om de subsidie aan te vragen was 1 juli 2022. De financiële ondersteuning loopt vanaf 1 oktober 2022.

Mijn vragen zijn vrij eenvoudig. Heeft de VGC al subsidies aangevraagd in het kader van deze projectoproep? Over welk bedrag gaat het? Is het overleg met de Vlaamse overheid hierover reeds gestart?

Op welke doelstellingen en acties wil de VGC concreet inzetten? Kan het collegelid een gedetailleerd overzicht geven? In welke mate rijmen die met de acties die het Agentschap Inburgering en Integratie heeft aangestipt? Hoe verloopt de samenwerking?

Collegelid Pascal Smet: De projectoproep voor lokale besturen in het kader van het Vlaams Plan Samenleven werd goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 1 april 2022. Het Plan Samenleven bakent 24 acties af waarvoor lokale besturen gedurende de looptijd van 3 jaar financieel en inhoudelijk kunnen worden ondersteund. De gelanceerde projectoproep stelt middelen ter beschikking voor 19 van deze acties en enkele doelstellingen, zoals het verhogen van de veiligheid en de leefbaarheid, versterking van het Nederlands, opbouwen van competenties, uitbouwen van burgernetwerken en bestrijding van discriminatie. Het betreft in eerste instantie een subsidie-enveloppe van 10 miljoen euro, waarmee de acties in het eerste jaar kunnen worden gefinancierd.

De VGC kon een projectaanvraag indienen. We hebben dit gedaan middels een collegebesluit van 30 juni 2022. In totaal werd een aanvraag ingediend van 594.660 euro voor 12 geselecteerde acties. Ik zal de details hierover laten toevoegen aan het verslag.

Uiteraard is er overleg met de Vlaamse overheid over het indienen van een kwalitatieve aanvraag conform de criteria. In september 2022 wordt de beslissing van de Vlaamse overheid verwacht.

Deze projectoproep kadert voor ons binnen de verdere uitbouw van de regierol van de lokale besturen aangaande samenleven en diversiteit, zoals die van de VGC in Brussel. Dat laat ons toe om het Strategisch Meerjarenplan en het Plan Samenleven verder uit te voeren. Wij hebben uiteraard door een screening bekeken op basis waarvan wij een aanvraag kunnen indienen. In plaats van de verschillende acties en bedragen op te sommen, zal ik het overzicht laten doorsturen.

Het Agentschap Integratie en Inburgering selecteerde zelf 10 acties uit het Plan Samenleven, waarvoor men lokale besturen extra kan ondersteunen. 2 van deze geselecteerde acties worden op dit moment niet financieel ondersteund via de projectoproep Plan Samenleven vanuit de Vlaamse overheid. Dit zijn het versterken van het sociaal netwerk voor nieuwkomers en het in contact brengen van kwetsbare jongeren met jeugdwerk. We hebben deze dan ook niet opgenomen in de voorliggende projectaanvraag. Van de overige 8 acties werden er 7 door de VGC geselecteerd.

We bereiden op dit moment een nieuwe samenwerkingsovereenkomst voor met het Agentschap Integratie en Inburgering en Brusselwerking Bon. De afstemming en samenwerking bij het uitvoeren van het Plan Samenleven maakt uiteraard integraal deel uit van dit gesprek.

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): 30 juni 2022 was op de valreep, want dit was net de dag voor de deadline. Ik ben blij te horen dat er toch een vrij grote concordantie is tussen de selectie van Bon en de acties die het College wil ondersteunen.

Het collegelid zei dat enkele zaken die Bon gaat doen kaderen in het ondersteunen van lokale overheden. Doelt hij dan op de gemeenten, of op de VGC?

Collegelid Pascal Smet: Vermoedelijk de VGC. Ik zal u alle details overmaken.

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Ik kijk er inderdaad naar uit om de geselecteerde acties te zien. Op de samenwerking met de gemeenten zal ik terugkomen in een volgende vraag.

- *Het incident is gesloten.*

Verdere uitbouw van de ondersteuning van de verplichte inburgeringstrajecten in Brussel

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): Na lange tijd van tegenkanting, met al dan niet gewilde vertraging en aarzeling, zijn in het tweetalig hoofdstedelijk gebied de verplichte inburgeringstrajecten actief geworden. De verantwoordelijke diensten van de GGC hebben daarvoor een website *bewelcome.brussels* gemaakt, met het Nederlands op de eerste plaats op de verwijzingslijst van 12 talen. Tot zover lijkt alles goed te functioneren.

In de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand en Dierenwelzijn van het Vlaams Parlement waren er onlangs toch wat vragen gerezen over de mogelijke zwakke schakel in het

ganse gebeuren, namelijk de doorverwijzing door de loketten in de gemeenten. Sommigen vrezen dat de Franstalige trajecten bevoordeeld zullen worden, waardoor mensen eerder naar daar worden doorverwezen. De Vlaamse Gemeenschap heeft 4.000 trajecten voorzien. Het lijkt me nuttig deze zo efficiënt mogelijk in te zetten, hoewel ik daar geen wonderen van verwacht.

De VGC is via haar verknoping met Bon en het Huis van het Nederlands slechts indirect betrokken partij. Toch is het misschien nuttig te bekijken wat de VGC eventueel ondersteunend en aanvullend kan doen en wat de eventuele implicaties zijn voor de werking van de VGC bij het van kracht worden van de verplichte inburgering.

Er rijst echter ook een vorm van belangenconflict – hoewel dat een zwaar woord is – in hoofde van de functie als collegevoorzitter. Samen met de collega in de GGC heeft de collegevoorzitter deze bevoegdheid in handen. In feite heeft de collegevoorzitter de Franstalige collega in deze materie vrij spel gegeven. Deze heeft herhaaldelijk laten blijken zinnens te zijn de rol van de Vlaamse Gemeenschap op dit domein te willen terugdringen en de inburgering naar gewestelijk niveau te brengen.

Welke rol kan of wil de VGC spelen om ter ondersteuning of aanvulling van de lokale overheid inburgeraars te werven voor de Vlaamse inburgeringstrajecten in de hoofdstad?

Denkt de VGC na over de gevolgen inzake toegang tot haar dienstverlening in de hoofdstad nu de inburgeringsverplichting van kracht is geworden? Denkt men na over mogelijkheden om, bij diensten waar een zekere schaarste optreedt, voorrang te geven aan mensen en gezinnen die een Nederlandstalig inburgeringstraject hebben gevolgd?

Volgens verklaringen van de heer Alain Maron in de GGC in april 2022, wordt er gewerkt aan een inkanteling van de Franstalige inburgeringstrajecten in de GGC. Heeft het College hierover overlegd met de collega’s uit de Vlaamse Regering, hetzij minister Benjamin Dalle of minister Bart Somers? Wat is de houding van het College van de VGC dienaangaande?

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Zoals aangekondigd tijdens de vorige discussie rond inburgering, kan ik niet anders dan tussenkomen. Ik ben geobsedeerd door dit dossier. Hiermee was ik al bezig vooraleer ik werd verkozen, maar nu des te meer.

De VGC is een beetje de lokale regisseur van het Vlaams inburgeringsbeleid in Brussel. Zij heeft daarmee een flankerende, niet onbelangrijke rol in de inburgeringstrajecten. De rol van de VGC, zoals ik het zie, bestaat eruit ervoor te zorgen dat het Vlaamse beleid zo goed mogelijk – en rekening houdend met de lokale context – kan worden uitgerold in Brussel. Zo dragen we bij aan het vorm geven, versterken en verbeteren van de stad. In dit geval is dat natuurlijk inzake samenleven en integratie.

De Brusselse context is complex. De GGC legt het regelgevend kader voor de verplichting vast, en er is een samenwerkingsakkoord voor de praktische invulling tussen de GGC, de Vlaamse Gemeenschap en de Cocof. De Vlaamse Gemeenschap en de Cocof organiseren en financieren de trajecten. Dan zijn er nog de 19 gemeenten, die een cruciale schakel vormen bij het registreren, doorverwijzen en opvolgen van de mensen die zich inburgeren. Daarop kom ik zo meteen terug.

Het collegelid kent deze architectuur goed, want hij was er zelf de architect van. Ondanks de complexiteit vind ik het wel elegant uitgewerkt, want alle overheden spelen een rol en nemen verantwoordelijkheid. De GGC maakt een kader en de gemeenschappen bieden de trajecten aan. De Vlaamse Gemeenschap heeft daarmee al veel ervaring. Dat zou dus een mooie samenwerking tussen overheden moeten en kunnen zijn. Daar komt de kat op de koord.

Zoals de heer Dominiek Lootens-Stael zei, werd er aan het begin van de legislatuur een duidelijk engagement genomen om te evolueren naar een eengemaakt Brussels inburgeringstraject. Men dreigt dan met stenen te gooien naar die architectuur. De taalgemeenschappen zou men willen buiten duwen, zodat de GGC het allemaal zelf kan doen. De Vlaamse Gemeenschap zegt dat ze niet wil meegaan in dat verhaal. Zij wil de bestaande inburgeringstrajecten blijven aanbieden. Daardoor wil collegelid Alain Maron doorzetten met alvast het inkantelen van de Cocof-trajecten in de GGC. Daarmee dreigt oneerlijke concurrentie of een voorkeursbehandeling. De architectuur wordt scheef getrokken. Men kan zich dus de vraag stellen of hierdoor het Vlaams inburgeringsbeleid niet in de buitenbaan komt te zitten. De GGC zal in een dergelijk scenario vermoedelijk de eigen trajecten bevoordelen, ten koste van de Vlaamse, die al langer bestaan. We zien daarenboven nu al dat Bon moeilijk toegang krijgt tot die cruciale gemeenten. Men slaagt er niet in om bij een aantal gemeenten contacten te leggen om de doorverwijzing naar Vlaamse en Franstalige inburgeringstrajecten te bespreken.

Hoe staat het College tegenover die inkanteling? De collegevoorzitter is betrokken bij de GGC, maar bemoeit zich eigenlijk niet met dit onderwerp. Welke rol speelt de VGC om Bon te helpen om betere contacten te leggen met de Brusselse gemeenten, eventueel via de Vlaamse schepenen?

Collegelid Pascal Smet: De inburgeraar heeft binnen de inburgeringsplicht de vrije keuze een inburgeringstraject te volgen aan Vlaamse of Franstalige zijde. Dat is de informatie die door de gemeente wordt meegedeeld en die op de website is terug te vinden. Inburgeraars laten zich ook doorverwijzen door andere netwerken waarmee ze in contact staan.

De VGC zet in op een krachtige wederzijdse doorverwijzing vanuit het Nederlandstalig netwerk naar Bon, en omgekeerd. Specifiek rond werving van potentiële inburgeraars vanuit het Nederlandstalig netwerk werd tot op heden ingezet op een actieve verspreiding van informatie en brochures, aandacht door toeleiding en samenwerking vanuit organisaties in het Nederlandstalig netwerk via opname in VGC-subsidiebesluiten en bekendmaking van het inburgeringsaanbod van Bon bij Nederlandstalige schepenen.

Momenteel wordt een nieuwe samenwerkingsovereenkomst tussen de VGC en het Agentschap Integratie, Inburgering en Brusselwerking voorbereid. Het aspect werving zal hierin specifieke aandacht krijgen, evenals de evoluties inzake de vierde pijler. Door het opzetten van initiatieven binnen dit kader verhogen we ook de zichtbaarheid en bekendmaking van het inburgeringsaanbod aan Nederlandstalige zijde voor het Nederlandstalig netwerk en het ruime publiek.

Zoals reeds toegelicht, streeft de VGC naar een warm onthaalnetwerk voor nieuwe Brusselaars. Dit onder meer via krachtige wederzijdse doorverwijzing tussen Bon en belangrijke partners inzake sociaal onthaal, kinderopvang, opleiding en werk. Daarbij denk ik aan CAW Brussel, Kinderopvang in Brussel en Tracé. Aan deze partners wordt in de

subsidieovereenkomsten gevraagd om outreachend en specifiek te werken rond deze doelgroep.

Via het uitwerken van het Brussels model en aanbod in het kader van de vierde pijler van het inburgeringstraject vanuit de VGC, kunnen nieuwe Brusselaars op basis van hun noden en op eigen tempo het Nederlandstalig netwerk beter leren kennen. Het eigen aanbod van de VGC, zoals de sportdienst of Paspartoe, het aanbod van partners en dat van Bon, waaronder cursussen maatschappelijke oriëntatie en ateliers participatie, worden bekend gemaakt.

Door de samenwerking tussen het Nederlandstalig netwerk en Bon mee te faciliteren, dragen we bij tot een versterkt kwalitatief inburgeringsaanbod aan Nederlandstalige zijde. Dat heeft trouwens een wervend effect. Er is mond-tot-mondreclame en doorverwijzing door inburgeraars die het traject hebben doorlopen. Kwaliteit drijft meestal boven. Ik zou me daar dus niet te veel zorgen over maken.

Een recent voorbeeld van deze samenwerking zijn de 3 hubs in de gemeenschapscentra, waarin Bon en de VGC Oekraïense ontheemden extra informatie en kansen bieden om werk te vinden in Brussel en in contact te treden met het Nederlandstalig netwerk. Binnen de toegang tot de dienstverlening voor mensen en gezinnen die een Nederlandstalig inburgeringstraject hebben gevolgd, is er geen sprake van voorrang ten opzichte van andere Brusselaars.

Binnen de toegang tot de dienstverlening voor mensen en gezinnen die een Nederlandstalig inburgeringstraject gevolgd hebben, is er geen sprake van voorrang ten opzichte van andere Brusselaars. Wel benadrukken we dat wie in Brussel een bepaald taalniveau Nederlands beheerst – een inburgeringsattest vereist in Brussel A2-niveau – niet alleen een betere toegang tot werk krijgt, maar meteen ook zijn vaardigheden in andere domeinen van de samenleving kan verhogen.

De ordonnantie van de GGC bevat ook de inrichting van een aanbod erkend door de GGC zelf. In de samenwerkingsovereenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Cocof en de GGC werd evenwel bepaald dat deze evolutie voorwerp uitmaakt van overleg: “Indien de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie haar eigen inburgeringstrajecten wenst te organiseren, kan ze dit enkel doen na overleg met en notificatie aan de Franse Gemeenschapscommissie en de Vlaamse Gemeenschap.” De VGC wordt niet vermeld en ik denk dat de toegevoegde waarde ook beperkt zou zijn.

Ikzelf zit niet in het Verenigd College van de GGC, maar we volgen natuurlijk wel alles op. De vragen over het overleg worden dus best gericht aan de heer Alain Maron, die hiervoor bevoegd en de hoofdverantwoordelijke is. Er is ook contact geweest met Vlaams minister Bart Somers.

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): Het collegelid noemt de heer Alain Maron de hoofdverantwoordelijke, maar er zijn hiervoor 2 mensen bevoegd. De een is niet meer hoofdverantwoordelijke dan de andere. Het is niet omdat men zich in een bepaald dossier niet laat horen, dat men niet meer bevoegd zou zijn.

Er is dus een capaciteit vastgelegd van 4.000 trajecten. Wanneer zullen die ingevuld worden?

Collegelid Pascal Smet: Daar heb ik geen zicht op. Die vraag moet aan de GGC gesteld worden.

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): Bij sommigen in het Vlaams Parlement bestaat de misschien terechte vrees dat men bij de gemeenten eerder geneigd zou zijn door te verwijzen naar Franstalige trajecten. Heeft het collegelid daar zicht op? Bestaan er cijfers over? Bestaat er controle op? Hoe wordt dit opgevolgd?

Collegelid Pascal Smet: De VGC heeft die cijfers niet. Mensen hebben daar geen belang bij. Zij willen het doen en zullen dus vrije plaatsen zoeken. Ze kiezen ook vaker als ze geïnformeerd zijn. Daarom dat we ook veel aandacht geven aan die informatie en dat loont. Ik heb dus geen signalen dat het zo zou zijn, maar ik wil het wel navragen.

De heer Gilles Vertraeten (N-VA): Ik heb daar wel een signaal over gehoord: BON in Brussel heeft uit eigen beweging contacten proberen te leggen met enkele gemeenten die ik ook samen met mijn collega Annabel Tavernier heb bezocht, maar dat verloopt niet altijd even goed. Met sommige gemeenten verloopt het heel vlot, vermoedelijk ook omdat de schepen er enthousiast over is. Maar bij andere gemeenten ligt dat veel moeilijker. Dat is natuurlijk een probleem dat ontstaat doordat men zich afhankelijk opstelt van 19 lokale actoren. De partij van het collegelid heet in Brussel one.brussels-Vooruit, maar het zou inderdaad gemakkelijker zijn als er in Brussel slechts 1 actor was.

Dat de verbinding goed verloopt tussen wat we zelf al allemaal doen, daar twijfel ik niet aan. Wat we zelf doen, doen we beter. De verbinding met gemeenten blijft echter moeilijk. Kan de VGC daar alsnog een boost geven, zij het via het netwerk van Vlaamse schepenen in de 19 gemeenten?

Collegelid Pascal Smet: We zullen dat opnemen bij de volgende gesprekken met de schepenen. Ook tijdens de gesprekken met BON over de nieuwe samenwerkingsovereenkomst zullen we nagaan of er extra ondersteuning nodig is.

- *Het incident is gesloten.*

SAMENGEVOEGDE VRAAG OM UITLEG EN ACTUALITEITSVRAAG (R.v.O., art. 59 en 60)

Het personeel van de kinderdagverblijven

Mevrouw Els Rochette (one.brussels-Vooruit): Wederom zijn er vanuit de kinderopvang in Brussel signalen bij mij binnengekomen dat het bij crèches moeilijk is om voldoende gekwalificeerde kindbegeleiders te vinden. Een van de ouders die mij benaderde, heeft begrepen dat binnen de kinderopvang van het GO! zowel in de regio Brussel-Zuid als Brussel-Oost, 2/3de van de crèches op dit moment met een aangepast rooster werken. Vacatures raken niet ingevuld en de openingstijden worden ingekort om toch een rooster te maken met het beschikbare personeel. In steeds meer gevallen moet er een leefgroep of zelfs een heel kinderdagverblijf tijdelijk sluiten omdat er niet genoeg personeel is.

De collegevoorzitter zal begrijpen dat het een grote impact heeft op deze ouders en deze kinderen als zij niet kunnen rekenen op hun opvang. Ook op de kinderbegeleiders die er nog

zijn, begint deze situatie zwaar te wegen. Zij worden tot het uiterste gerekt om toch de roosters rond te maken. Verlof nemen is niet mogelijk, omdat dan de crèche of leefgroep moet sluiten. Dit is niet duurzaam en zorgt ervoor dat nog meer kinderbegeleiders vertrekken of erger nog, ziek uitvallen. Een negatieve spiraal ligt op de loer of is wellicht al ingezet. Het systeem staat op kraken en er zijn zorgen over hoe het najaar zal verlopen binnen de kinderopvang in Brussel.

We weten dat er geen wondermiddel bestaat tegen dit probleem. Het is in de huidige arbeidsmarkt ontzettend moeilijk om personeel te vinden dat graag en gemotiveerd komt werken. Daarnaast zijn veel kinderbegeleiders naar Vlaanderen vertrokken omdat daar extra functies werden gecreëerd in het onderwijs. Er zijn in Brussel daardoor gewoon niet genoeg kinderverzorgers om het hectische crècheleven in goede banen te leiden. Daarom is het net zoals in het onderwijs belangrijk dat er voldoende jongeren voor de opleiding kiezen, en dat zijinstroom mogelijk wordt gemaakt wanneer tekorten dreigen.

In oktober vorig jaar vroeg ik de collegevoorzitter naar haar acties op dit gebied. Naar aanleiding van de signalen dat het ondertussen eerder erger dan beter is geworden, had ik graag een update gekregen.

Heeft de collegevoorzitter hierover al crisisoverleg gehad met haar Vlaamse collega, minister Hilde Crevits? Ook omdat deze Brusselse problematiek samenhangt met en afhankelijk is van het beleid in Vlaanderen. Hoe gaan we bv. de waterbedproblematiek tegen dat extra banen voor kinderbegeleiders in Vlaanderen tot tekorten in Brussel leiden? Wat verwacht de collegevoorzitter van haar Vlaamse collega aan actie op korte termijn? Heeft zij bepaalde eisen gesteld vanuit de Brusselaars?

Wat zijn de ontwikkelingen nu het beroep van Nederlandstalige begeleider in de Brusselse kinderopvang als knelpuntberoep is gekwalificeerd? Welk gevolg wordt hieraan gegeven? Heeft de collegevoorzitter zicht op de omvang van het tekort aan kinderbegeleiders en omkaderend personeel zoals coördinatoren en sociale begeleiding in de Nederlandstalige opvang in Brussel? Hoeveel vacatures staan er momenteel open? In welke wijken of gemeenten situeren zich de tekorten? Is er een prognose gemaakt over hoe deze cijfers evolueren de komende maanden?

Wat wordt er gedaan om de aanwas van nieuwe kinderbegeleiders te verhogen, bv. door de instroom in de opleidingen voor begeleider in de kinderopvang te promoten? In oktober 2021 vroeg ik of er op dat vlak campagnes mogelijk waren. Wat is er ondertussen gebeurd? Zijn er al regelingen getroffen om zijinstroom te vergemakkelijken? Hoe kunnen we zorgen dat mensen die vanuit een andere sector hun carrière willen voortzetten als kinderbegeleider zo snel mogelijk worden opgeleid en ingezet?

Zoals aangegeven, ligt – mede door personeelstekorten – de werkdruk in de kinderopvang erg hoog. Welke maatregelen zal het collegelid treffen om deze kinderbegeleiders te ontlasten? Is er ondertussen een plan uitgewerkt om het beroep draaglijker en aantrekkelijker te maken? Zou het binnen de mogelijkheden behoren om het beroep van Nederlandstalige kinderbegeleider in Brussel financieel aantrekkelijker te maken en zo ook talent uit Vlaanderen naar hier terug te halen? Hoe staat het met de Gesco-plaatsen in de Nederlandstalige kinderopvang?

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Enkele Brusselse kinderdagverblijven hebben een aantal maanden geleden al samen actie gevoerd om structurele veranderingen te vragen voor een kwalitatieve kinderopvang. Ze eisen onder meer een betere omkadering en mogelijkheden tot professionalisering voor medewerkers uit de kinderopvang. Maar vandaag is het erger dan dat.

De stijging in het aantal vacatures is in Brussel wel minder uitgesproken dan in Vlaanderen. Daar steeg het aantal vacatures tussen 2018 en 2021 maar liefst met 66 %. In Brussel gaat het om een stijging van 29 %.

Volgens de ondernemersorganisatie Unizo zorgt het gebrek aan flexibele kinderopvang ervoor dat er minder vrouwen actief zijn op de arbeidsmarkt. Dat zal ook nog erger worden. “Het gebrek aan voldoende aanbod blijkt trouwens ook een grote drempel voor vrouwelijk ondernemerschap”, klinkt het. Zelfstandigen werken vaak ‘s avonds en in het weekend, en hebben ook dan nood aan opvang. Unizo pleit daarom voor extra budget en ondersteuning. “Het is nu het moment om extra in de sector te investeren.”

Het College heeft heel recent beslist om in de komende 2 jaar 177 extra kinderopvangplaatsen te creëren in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. De nieuwe kinderopvangplaatsen komen erbij in Anderlecht, Sint-Jans-Molenbeek en Stad Brussel.

In *Bruzz* van 5 juli deze week stond een artikel dat ouders van de Bloeiende Kerselaar in Watermaal-Bosvoorde vandaag moeten inspringen om het personeelstekort voor de opvang van een 40-tal kinderen te kunnen blijven garanderen. Daar worden openstaande vacatures maar niet ingevuld. Telkens als er een medewerker ziek of op vakantie is, moet het kinderdagverblijf de deuren sluiten of op halve kracht werken. Door de regelgeving van Kind en Gezin moeten dus onmiddellijk drastische maatregelen worden genomen. Ouders krijgen dikwijls de dag voordien pas te horen dat hun kinderen niet kunnen komen omdat er niet genoeg personeel is. Dat is natuurlijk heel moeilijk voor werkende ouders.

Wat onderneemt de collegevoorzitter om deze leegstaande vacatures op te vullen? Is er sensibilisering via opleiding? Is er een samenwerking met Actiris of VDAB naar opleiding?

Er komen 177 nieuwe kindplaatsen bij. Hoe zullen ze worden omkaderd? Het kinderdagverblijf zet oudervrijwilligers in om de kinderen op te vangen. Kan dat? Wat met de regelgeving van Kind en Gezin? Het is natuurlijk niet erg – mensen proberen zich te beredderen – maar we moeten tegelijk ook professioneel proberen te blijven. Hoe kan de collegevoorzitter samen met haar collega bevoegd voor Onderwijs meer jongeren motiveren om te kiezen voor kindzorg? Wat doet de VGC zelf op dit vlak? Wat doet de VGC om dat in de toekomst te proberen oplossen?

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Het probleem is inderdaad reëel en acuut. De situatie vandaag is moeilijk. Crèches hebben moeite om voldoende kinderbegeleiders te vinden en grijpen daarom terug naar erg creatieve oplossingen of ze maken daarom zelfs keuzes op het vlak van de openingstijden. De kinderbegeleiders die in die beperkte personeelsbezetting aan de slag zijn, moeten vaak extra inspanningen leveren om de crèche toch draaiende te houden. Dat weegt extra op hun zware taaklast. Het aanhouden of ondersteunen van die mensen is moeilijker en daardoor komt de duurzaamheid in het gedrang. Daarnaast zijn er nog de coördinatoren en de pedagogische ondersteuning. Die mensen moeten ook steeds vaker zelf mee de werkvloer versterken en mee zorg dragen voor de

kinderen. Dat zet natuurlijk hun andere taken onder druk, zoals de begeleiding van de teams, het opleiden van nieuwe werkkrachten, de opvolging van de administratie en meer werken aan de organisatie op lange termijn. De situatie is op zich een probleem, maar heeft ook gevolgen op de kwaliteit van de kinderopvang op langere termijn. Wij krijgen die signalen vaak en we voelen dat de sector erg onder druk staat.

Ten eerste, bekijken we de omvang van het personeelstekort op verschillende manieren. We beschikken over de vacatures op de website van Actiris en die van de VDAB, maar niet alle organisatoren zetten alle vacatures online. Dat geeft maar een gedeeltelijk beeld weer. Daarnaast blijkt het personeelstekort ook uit de Cartografie, de studie die de VGC heeft besteld.

Verder heeft de Entiteit Gezin van de VGC de voorbije maanden een bevraging gedaan in de sector. Die had een erg hoge respons zodat we daaruit conclusies durven trekken. De bevraging bevestigde de moeilijke zoektocht naar kinderbegeleiders en verantwoordelijken, en de lange duurtijd voordat vacatures ingevuld geraken. Er zijn in alle regio's in Brussel tekorten: maar liefst 90 % van alle respondenten gaf aan dat ze op dit moment met niet-ingevulde vacatures kampt. Dat is een gigantische uitdaging. De VGC probeert uiteraard haar steentje bij te dragen en heeft samen met de sector de werkgroep 'Werken voor Ketjes' opgestart. Die komt frequent samen. We gaan daar samen met de sector op zoek naar oplossingen en voeren die uit.

De verschillende betrokken overheden zijn zich ook bewust van het probleem. Ze hebben verschillende initiatieven ondernomen en ze proberen zo goed mogelijk samen te werken. Zo is de opleiding 'Begeleider in de kinderopvang' van het centrum voor volwassenenonderwijs (CVO) gratis te volgen via een traject met middelen van VDAB Brussel. Actiris zorgt voor specifieke communicatie over de kinderopvang op de website en via hun beroepenpunt. De werkgeversconsulenten van Actiris waren op uitnodiging van de VGC ook aanwezig op de laatste werkgroep 'Werken voor Ketjes'. Ook bij de volgende werkgroep zal Actiris erbij zijn om vragen te beantwoorden over de tewerkstellingsmaatregelen, met specifieke aandacht voor de gesubsidieerde contractuelen (gesco's). Het is inderdaad heel moeilijk om die in te vullen. De eisen die aan die contracten worden gesteld, zijn moeilijk te combineren met de profielen op de arbeidsmarkt. Actiris is daarvan ook op de hoogte.

Ook het Vlaams Agentschap Opgroeien onderneemt een aantal acties. Sinds het begin van dit jaar is er regelmatig overleg. Het actieplan Workforce Kinderopvang van het Vlaams Agentschap Opgroeien en de acties van de VGC worden zo goed en zo kwaad mogelijk op elkaar afgestemd. Ook gebruikt de VGC dat kanaal om de signalen aan de Vlaamse overheid over te brengen. De Vlaamse overheid heeft een aantal bevoegdheden die mee kunnen helpen. We proberen te communiceren in 2 richtingen: welke problemen zijn er op het werkveld en welke oplossingen zijn er mogelijk?

Er werden ook vragen gesteld over de instroom in de sector en wat de VGC daaraan doet. Het vinden van voldoende personeel begint al bij de studiekeuze van de jongeren. Er zijn ook zijinstromers, maar het is goed om aan die instroom en de studiekeuze van jongeren te werken. Er is in Brussel nog veel potentieel om die zorgberoepen aantrekkelijker te maken en om meerdere profielen en ook meer mannen aan te trekken. We hebben zeker nog veel te winnen.

De VGC zet vanuit Onderwijs daarop in, in het verleden met de Studiekeuzebeurs en nu opnieuw met het komende project Generatie BXL. Een ander initiatief is de opleidingsbeurs van Tracé Brussel op 9 juni 2022, waar het team Opgroeien in Brussel van de VGC, samen met het ondersteuningsnetwerk Mentes en de kinderdagverblijven van Elmer, promotie hebben gemaakt voor de kinderopvangsector.

Ook wordt er samen met het Huis voor Gezondheid aan stageomkadering gewerkt zodat er minder uitstroom is door negatieve stage-ervaringen in de kinderopvang. De mensen van Opgroeien in Brussel promoten het werken in Brussel via gastlessen in de opleidingen.

Verder ondersteunt de VGC mee acties naar bijna-afgestudeerden zoals het initiatief jobdating van CVO Brussel en de VDAB Brussel. Daarbij maken laatstejaarsstudenten kennis met de werkgevers. Een eerste jobdating vond plaats op 22 juni 2022 en kende een groot succes: er waren 18 Brusselse kinderdagverblijven aanwezig en zo’n 50 geïnteresseerde CVO-studenten begeleider in de kinderopvang. Ze konden elkaar op die manier leren kennen. Ook Actiris en het Huis van het Nederlands waren aanwezig. Dat initiatief werd erg positief geëvalueerd. Er komt een 2de editie op maandag 19 september 2022.

Daarnaast wil de VGC een promotiecampagne voeren om potentiële medewerkers aan te trekken naar de Brusselse kinderopvang en om potentiële studenten te stimuleren tot het kiezen voor een opleiding tot kinderbegeleider of bachelor pedagogie van het jonge kind. Die campagne is nu in voorbereiding. We hebben advies gevraagd aan een adviesbureau over de inhoud, het medium, het bereik en de timing van de promotiecampagne. We zullen die in 2023 lanceren afhankelijk van wat de experten aanraden als het beste moment.

Wat de zijinstroom betreft, beschikt Actiris over een aantal mogelijkheden om duaal leren en werkplekleren te financieren. Maar om de zijinstroom te verhogen, moeten de werkgevers aan de nieuwe kinderbegeleiders omkadering kunnen bieden. Op dit ogenblik is het heel moeilijk om voor die omkadering op de werkvloer te zorgen, gelet op het aantal vacatures. Leidinggevende en pedagogische coaches staan vaak zelf in de leefgroep, waardoor de goede begeleiding van zijinstromers, stagiaires en niet-gekwalificeerde medewerkers op veel plaatsen niet mogelijk is. Het is een vicieuze cirkel en een grote uitdaging waaraan we willen werken.

Wat doet de VGC om te ondersteunen? Zoals ik daarnet heb gezegd, is de Vlaamse overheid bevoegd voor de arbeidsvoorwaarden, de verloning in de kinderopvangsector en de beroepskracht-kindratio. Dat zijn belangrijke hefbomen. De VGC signaleert vooral de uitdagingen.

De uitdaging van het team Opgroeien in Brussel van de VGC is vooral om de medewerkers te ondersteunen, bv. op het vlak van het onthaal en de begeleiding van nieuwe medewerkers, via onder meer ‘Mijn Groeiboek’ voor startende kinderbegeleiders, en met nieuw materiaal over startende leidinggevenden dat in opmaak is. Op die manier zorgen we ervoor dat motivatie, levenslang leren en persoonlijke ontwikkeling voorop kunnen staan. We proberen begeleiding op maat te geven. We voelen dat de sector die initiatieven toch waardeert omdat we daardoor samen de kwaliteit van de opvang kunnen bewaken.

Er was een vraag over de opening van de bijkomende opvangplaatsen. Er zijn er 250 via de reguliere oproep en nu nog 177 voor de VGC-infrastructuur. We hebben nauw contact met die organisatoren. We zullen een ondersteuningsaanbod op maat aanbieden aan deze nieuwe

locaties, onder meer op het vlak van het onthaal van nieuwe leidinggevenden en op vlak van pedagogische omkadering.

Tot slot, is de crèche De Bloeiende Kerselaar in Watermaal-Bosvoorde een signaal. Enerzijds, kun je zeggen dat het mooi is dat ouders inspringen, maar anderzijds, is het ongelooflijk verontrustend en jammer dat dat nodig is. Ik wil zowel de ouders als het kinderdagverblijf bedanken. Ze zoeken op alle mogelijke manieren om een sluiting te vermijden. Uiteraard wordt er ook gekeken of alles volgens de regels verloopt. De ouders worden ingezet voor een specifieke ondersteunende opdrachten, bv. in de keuken, om er op die manier voor te zorgen dat de kinderbegeleiders zo veel mogelijk in de leefgroep kunnen werken. Dat is conform de regels en daarover wordt ook gewaakt. Ik hoop dat zoiets niet te vaak nodig is en dat ouders hun kinderen bij de kinderopvang kunnen laten.

Mevrouw Els Rochette (one.brussels-Vooruit): Ik hoor dat er van alles gebeurt en dat dezelfde signalen ook bij jullie terechtkomen. Het bewustzijn is er in ieder geval al lang. Ik vraag me af of er concrete cijfers zijn over hoeveel personeelsleden het gaat. Hebt u er zicht op of er kinderdagverblijven zijn met weinig uitval of problemen en andere met heel veel personeelstekort? Is er daarvan een analyse gemaakt of zijn er daarover cijfers beschikbaar?

Het is nu bijna te laat om nog in te spelen op de studiekeuze van de jongeren, al hebben ze wel nog tijd tot september. Dit is een hele cruciale periode om de promotiecampagne die in voorbereiding is, in een stroomversnelling te laten komen. Eens studenten hun keuze hebben gemaakt, zitten we voor een jaar vast. Het is heel cruciaal om nu een charmeoffensief in te zetten voor alle jongeren die een hart voor kinderen hebben en hen warm te maken voor de sector.

Ik vraag me ook af of Actiris het beroep al als knelpuntberoep heeft erkend. Dat kan extra voordelen opleveren bij het zoeken naar mensen. Tot voor kort was dat nog niet het geval.

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Ik merk dat u ook ongerust en verontwaardigd bent over de situatie, maar ik hoor toch heel wat hoopvolle initiatieven. Ik ben ook blij dat er een werkgroep ‘Werken voor Ketjes’ is waarop ook Actiris wordt uitgenodigd. De CVO-opleiding in combinatie met de VDAB Brussel is eveneens een sterke motor. Het is goed dat de CVO-studenten op de jobdating op 19 juni 2022, dat is vrij recent, heel enthousiast waren. Dergelijke pragmatische zaken moeten er gebeuren. Het is belangrijk om kort op de bal te spelen.

Ik ben blij om te horen dat het niet alleen een bewustmakingscampagne is, maar dat er daadwerkelijk met de betrokken actoren aan wordt gewerkt. Ik wens u heel veel succes.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Er waren 50 studenten aanwezig. In september zal er opnieuw een jobdating plaatsvinden. Het klopt dat je op dat niveau moet werken: studenten die uitstromen in contact met de werkgevers brengen zodat ze elkaar leren kennen en meteen de vacatures zien, en de werkgevers zo dicht mogelijk bij de studenten brengen. Het gaat om diegenen die afstuderen. Die hebben al een traject afgelegd. Zoals mevrouw Els Rochette zegt, is het belangrijk om ook de mensen in de opleiding te laten instromen. Het klopt niet dat we nu pas maatregelen zullen nemen. We hebben in het verleden al stappen op dat vlak gezet. Zo was Tracé Brussel bv. aanwezig op de Studiekeuzebeurs enzovoort. Het beleid is er al. We worden daar helaas al jaren mee geconfronteerd. De situatie is nu nog problematischer dan

vroeger. We bekijken hoe we het beleid nog kunnen versterken en nog meer op maat kunnen werken. We zullen dat blijven doen.

Ik ben het met u eens dat de urgentie er is en dat we de instromers in het hoger onderwijs nu moeten bereiken. Dat is ook nodig voor het jaar nadien want het probleem zal niet weg zijn. Het is nuttig en zinvol om continu te blijven werken. Het gaat niet alleen om de hogescholen. Ook in de secundaire scholen moeten we veel meer de meerwaarde van zorgberoepen promoten. Een aantal secundaire scholen biedt ook opleidingen aan en bereidt heel goed voor op die arbeidsmarkt, maar die hebben nog te weinig status en aanzien. Het is een ruimer probleem dat sommige opleidingen in het onderwijs een groter aanzien hebben dan andere, terwijl zorgen voor kinderen, ouderen, mensen met een zorgnood ongelooflijk waardevol is. De maatschappij moet dat erkennen. Veel hangt af van de arbeidsvoorwaarden. Er is veel uitstroom van de kinderopvang naar de iets aangenamere werkomgevingen in het onderwijs. Ik zeg niet dat de omkadering daar fantastisch is, maar de uren zijn voorspelbaarder. De flexibiliteit die van de medewerkers wordt verwacht op het vlak van de uren, is anders.

- *De vergadering wordt om 12.46 uur gesloten.*
- *De Raad gaat tot nadere bijeenroeping uiteen.*

BIJLAGEN

Commissievergaderingen - verslagen

Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin van 7 juni 2022
- Verslag uitgebracht door mevrouw Els Rochette betreffende de hoorzitting Eenzaamheid
SAMENVATTEND VERSLAG
– Stuk 807 (2021-2022) Nr. 1

Commissie voor Cultuur, Jeugd en Sport van 14 juni 2022
- Verslag uitgebracht door mevrouw Carla Dejonghe betreffende het studiebezoek aan de kunstenaarsateliers Van Meyel en Van Overbeke
SAMENVATTEND VERSLAG
– Stuk 809 (2021-2022) Nr. 1

Besloten Commissie voor Algemene Zaken, Financiën & Begroting en Stedelijk beleid van 28 juni 2022
- Verslag uitgebracht door mevrouw Soetkin Hoessen betreffende de Rekening voor het dienstjaar 2021 van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie en Rekening van het Reservefonds
SAMENVATTEND VERSLAG
– Stuk 9B (2021-2022) – Nr.1

Commissie voor het Reglement van 28 juni 2022
- Verslag uitgebracht door mevrouw Soetkin Hoessen namens de Commissie voor het Reglement, betreffende de wijziging van artikelen 12, 15 en 21 van het Reglement van Orde van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie
SAMENVATTEND VERSLAG
– Stuk 3C (2021-2022) – Nr. 2

Commissie voor Algemene Zaken, Financiën & Begroting en Stedelijk beleid van 28 juni 2022
- Verslag uitgebracht door mevrouw Soetkin Hoessen namens de Commissie voor Algemene Zaken, Financiën & Begroting en Stedelijk beleid, betreffende het Ontwerp van verordening tot vaststelling van de rekening voor het dienstjaar 2020
SAMENVATTEND VERSLAG
– Stuk 7 (2021-2022) – Nr. 2

Commissie voor Algemene Zaken, Financiën & Begroting en Stedelijk beleid van 5 juli 2022
- Verslag uitgebracht door de heer Juan Benjumea Moreno namens de Commissie voor Algemene Zaken, Financiën & Begroting en Stedelijk beleid betreffende het Ontwerp van verordening tot vaststelling van de Aanpassing van het Meerjarenplan 2022-2025 van de Vlaamse Gemeenschapscommissie
SAMENVATTEND VERSLAG
– Stuk 6A (2021-2022) – Nr. 2

Schriftelijke vragen – Indiening

Er werden schriftelijke vragen ingediend door mevrouw Bianca Debaets.

TREFWOORDENREGISTER

Actualiteitsvraag
Zie - Conclusies van het Taalrapport 2021 van de vice-gouverneur en de maatregelen die het College en de VGC zullen nehmen om de tweetaligheid van de werknemers in openbare diensten in het tweetalig hoofdstedelijk gebied te bevorderen

Conclusies van het Taalrapport 2021 van de vice-gouverneur en de maatregelen die het College en de VGC zullen nehmen om de tweetaligheid van de werknemers in openbare diensten in het tweetalig hoofdstedelijk gebied te bevorderen, blz. 9

Eventueel verdere uitbouw van de ondersteuning van de intussen verplichte inburgeringstrajecten in Brussel, blz. 35

Ontwerp van verordening tot vaststelling van de Aanpassing van het Meerjarenplan 2022-2025 van de Vlaamse Gemeenschapscommissie
- Algemene bespreking, blz. 13
- Stemmingen, blz. 33

Motie van overeenstemming bij de tabellen van de rekening voor het dienstjaar 2020
- Bespreking, blz. 8
- Stemming, blz. 8

Ontwerp van verordening tot vaststelling van de rekening voor het dienstjaar 2020
- Algemene bespreking, blz. 7
- Stemmingen, blz. 8

Personeel van de kinderdagverblijven, blz. 39

Prioriteiten van het Plan Samenleven, blz. 33

Rekening voor het dienstjaar 2021 van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie en rekening van het Reservefonds
Algemene bespreking, blz. 4
Stemmingen, blz. 5

Samengevoegde vraag om uitleg en actualiteitsvraag
Zie - Personeel van de kinderdagverblijven

Voorstel tot wijziging van artikelen 12, 15 en 21 van het Reglement van Orde
Algemene bespreking, blz. 6
Stemmingen, blz. 7

Vragen om uitleg
Zie - Eventueel verdere uitbouw van de ondersteuning van de intussen verplichte inburgeringstrajecten in Brussel
- Prioriteiten van het Plan Samenleven